

A LEGFONTOSABB GONDOLAT

Filozófiai eszköz

Felfedezte és közreadja Fenyő Jean-Pierre Ady

A szerző várja az olvasók véleményét, kérdéseit a kiadó címén.

E-mail:

jpaf64@yahoo.com

Az " Infitism " címû, angol nyelven megjelent könyv alapján, melyet az USA szerzői joga véd.

Copyright 1994, 2011 Jean-Pierre Ady Fenyő

A magyar változat munkatársa Fenyő Katalin

INFINITISM

© 1994, 2011 Fenyő

First Printing

SilverLine Books

April 1994

All Rights Reserved.

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the author or publisher, except for this page which contains the address of the author.

J.P.Fenyő

Published simultaneously in the U.S. and somewhere else in INFINITY.

Printed in the U.S.A.

FIGYELEM!

Légy bölcs!

Kérdezz rá mindenre, amit itt olvasol, és semmit ne fogadj el igaznak, amíg nem vagy biztos benne, hogy biztos vagy benne.

Tartsd észben: veszélyes anélkül gondolkodni vagy meditálni a végtelenről, hogy elfogadnánk a szeretet állandó jelenlétét, és ellentmond a végtelenség teljes igazságának, amely mindent magába foglal, minden érzést és gondolatot, beleértve a legfontosabb igazságot, ami a SZERETET!

A végtelenség elmélete célszerű filozófiai eszköz a szellemi, lelki, társadalmi, környezeti változáshoz, amennyiben az emberek megtapasztalják az általa előidézett békés forradalmat Merőben új bölcséleti iskola kialakulásának ígéretét hordozza.

Szívből kívánom, hogy ezek az egyszerű, mégis mély gondolatok értelemmel és jelentéssel töltsék meg életedet.

Remélem, hogy részed lesz a bölcsesség, a szeretet, a tudomány, a béke és a bőség áldásaiban.

Az író.

AJÁNLÁS

Ajánlom ezt a könyvet azoknak a csodálatos és érzékeny embereknek, akikkel életem során találkoztam, Larry Alaimonak, egyik legjobb barátomnak, szüleimnek, öcsémnek, nagybátyáimnak és nagynénéimnek, és másoknak, akik körülvettek törődésükkel, barátaimnak és ismerőseimnek, Valerie Fellnernek, Azita Mashayekhinek, Robert Grubernek, kedves Katimnak, és még sokaknak, de különösen nagyapámnak, Fenyő Miksának, az írónak és a Nyugat folyóirat egyik alapítójának, akinek példája új dolgokon való gondolkodásra és írásra készített, és azok tiszteletére, akik példaképemül szolgáltak:

Mr. Mohandas Karamchand Gandhi, Prof. Albert Einstein, Maria Montessori, Martin Luther King Jr., President Nelson Mandela, P.M. Shimon Perez, Isaac Asimov, Ray Bradburry, Philip K. Dick, Kurt Vonnegut, Antoine de Saint-Exupery és A kis herceg, Trina Paulus, Noam Chomsky, Billy Joel, Benjamin Hoff, Baruch B. Spinoza és Carl Sagan. Valamint a Kinks együttes és Sting.

ELŐLJÁRÓ GONDOLATOK

„... az igazság kérdésében vakon hinni a hivatalosnak számító könyveknek, annyi lenne, mint túlságosan szeretni a régi tévedéseket.”

- Spinoza a hivatalos tekintélyekről

Kedves Olvasó! Amint azt valószínűleg már tudod vagy érzed - végtelenül egyedi vagy. És úgy hiszem, az sem kerülte el figyelmedet, hogy világunk milyen bonyolulttá és veszélyessé vált. Akár tudatosan, akár tudat alatt, bizonyára téged is nyomaszt, hogy látszólag keveset tehetsz valóban jelentős, építő változások létrehozása érdekében, holott alkotó éned erre vágyik. De valami még így is táplálja benned a reményt. A reményt, hogy az emberek világszerte eljutnak az élet hihetetlenül ritka, értékes és csodálatos voltának felismeréséig, hogy megtanuljuk a dolgokat más megvilágításban szemlélni, felnézni a csillagokra, és magunkévá tenni a teljes képet. Hogy olyan módon kezdünk el gondolkodni az időről, térről és változásról, ahogy azelőtt még soha, és felismerjük, hogy milyen értelmetlen az emberek iránti gyűlölet (a káros, romboló gondolatokra, szóbeli megnyilvánulásokra és viselkedési formákra irányuló haraggal ellentétben), és ráébredünk, hogy értelmetlen félnünk emberi különbözőségeinktől - amelyek jól megférnek együtt, ha szelíden és jóindulattal viseltetünk egymás iránt - és rettegnünk a megállíthatatlan változásoktól. Talán velem együtt reménykedsz, hogy az emberek ráébrednek az igaz felvilágosodás maradandó korának valós ígéretére. A koréra, amely tolerancián, sokszínűségen, változatosságon alapuló egységre, bölcsességre és szeretetre épül. A megvalósítás lehetősége, az eszköz, a módszer egy karnyújtásnyira van, de értelmünknek meg kell nyílnia, és befogadnia az újat.

Ez a könyv azért született, hogy kifejezésre juttasson egy éppen időszerű gondolatot. Az elgondolás, hogy a világot a „teljes (nagy) kép”, azaz a végtelenség megismerésére ösztönözzük, távol áll az elfecsérelt intellektuális kísérletektől, ezekkel ellentétben a legígéretesebb erőszakmentes szocio-pszichológiai módszer, amely az emberek gondolkodásmódjának és ebből következő viselkedésének megváltoztatására irányulhat szerte a világon.

Nem titok, hogy sok filozófiai, bölcséleti munka hosszadalmas, nehezen emészthető és még a legelszántabb olvasót is fáraszthatja. Ha melleleg száraz, a gyakorlati tapasztalatokat, a való élet frissességét nélkülöző, szakmailag belterjes, netán unalmas művekről van szó, nem csodálkozhatunk, ha sok, egyébként művelt ember kerülni igyekszik azokat. S mivel a kommunikáció mindig kétirányú folyamat, az önmagát kifejező embernek is felelősséget kell vállalnia azért, hogy azon a nyelven, ahhoz a fogalmi rendszerhez igazodva és azokat a kulturális viszonyokat figyelembe véve szólaljon meg, amely az általa megcélzott hallgatóságot jellemzi. Mindezeket megfontolva, s mivel gondolataimat az emberek tömegeihez szeretném eljuttatni, nem pedig az egyetemi szintű szakmai körökhöz, munkám során végig arra törekedtem, hogy filozófiai nézeteimet a lehető legegyszerűbb nyelven, a legegyszerűbb formába öntve fejtsem ki. Hangsúlyozni szeretném, hogy szándékomban áll egy ennél sokkal mélyrehatóbb, részletesebb változat megírása, hogy kielégítse azok igényeit, akik az átlagnál jobban érdeklődnek a filozófia iránt. Azonban egy ilyen lélegzetű munka befejezése évekbe telhet, és valószínűleg anyagi okokból is jóval kevesebben jutnának hozzá. A világ jelenlegi általános állapota pedig sürgős lépésekre ösztönöz. Fontosnak tartom tehát, hogy ez a könyv egyszerűsége miatt ne legyen kritika tárgya. Remélem, az itt olvasható gondolatokat bárki megértheti és hasznosíthatja.

A végtelenség filozófiájával egyáltalán nem az a szándékom, hogy helyettesítse az azt megelőző nagy filozófiákat, melyek közül néhány valóban nagy hatással volt rám. Sokat köszönhetek például a korai, igazi taoistáknak, Maimonidész, Baruch Spinoza, Henry David Thoreau és Mohandas Karamchand Gandhi munkáinak, melyekben szintén megmutatkozik, hogy a végtelenség minőségi elvei etikai kérdésekre is választ adnak.

Ez a könyv a bölcsességről szól, és arról, hogy mi magunk hogyan juthatunk hozzá a végtelenről való gondolkodás révén. Vannak, akik azt mondanák, hogy a bölcsesség szerencse kérdése, olyasmi, amire születni kell, tehát nem tanulható vagy fejleszthető. Mások szerint csak idős korunkra tehetünk szert rá, amikor viszont már sok időt és energiát vesztegettünk haszontalan és helytelen dolgokra, és életünk kerekét nem forgathatjuk vissza, hogy korábbi lépéseinken változtassunk. Rosszul látják, akik ezeket gondolják. Amíg az intelligencia (ma ismert hat vagy nyolc összetevőjét tekintetbe véve) általánosságban, leginkább az információk gyűjtésére (észlelésére, érzékelésére), tárolására (a már meglévő rendszerbe való beillesztésére, asszociációk megteremtésére) és felelevenítésére (kifejezésére) irányuló adottság, addig a bölcsesség az a képességünk, mellyel az intelligenciánk által nyert információkat (tudást) olyan módon alkalmazzuk, hogy azok kiteljesedett, értelemmel és célokkal teli, egészséges és szeretetben gazdag élethez segítsenek (mind magánemberként, mind a társadalom és különböző csoportjainak részeként).

Nyilvánvaló, hogy az egyetlen útnak, ami az emberiséget a valódi haladás irányába viheti, szabadságra és alapvető emberi jogokra épülő, demokratikus útnak kell lennie. De a demokrácia valódi formájában csak akkor működhet, ha az emberek nagy többsége kellően intelligens és bölcs. A megfelelő intelligencia akár a tömegmédia (televízió, rádió, stb.) az Internet segítségével is fejleszthető. A kellő bölcsesség azonban (e könyv megjelenésekor legalábbis) széles körben még nincs a megvalósulás folyamatában. Erre hivatott szolgálni ez a könyv, és más, általam végzett tevékenységek. Ráleltem ugyanis egy módszerre, melynek segítségével bárki külső és belső ösztönző erőt meríthet a bölcs gondolkodáshoz és cselekvéshez.

Világos és egyértelmű hogy a világ társadalmi és környezeti problémáit csak akkor leszünk képesek megfelelően kezelni és megoldani, ha az emberek többsége és demokratikusan választott vezetőik elég bölcsességgel rendelkeznek. Mindemellett sok tudományos és egyéb tényező azt mutatja, hogy nagyon kevés időnk maradt a szükséges változások előidézésére. A túlnépesedés, a (kor és nem szerinti) demográfiai egyensúlytalanságok, a környezeti degradáció (pl. az őserdők elvesztése, a levegő-, víz- és talajszennyezés), a tömeges járványok és éhínség nyilvánvaló veszélyei mellett figyelembe kell vennünk a fenyegetést, amit a tömegpusztítás, a terror mikro-technológia segítségével előállított, igen kisméretű, viszonylag olcsó fegyverei, a(z) általános és pszichikai-idegrendszeri) kémiai fegyverek és azoknak a társadalomtól elszakadt, végtelenül dühös fiataloknak a növekvő száma jelent, akik ezeket a fegyvereket beteges és értelmetlen eszmék nevében használni készek és képesek. Arról már nem is szólva, hogy egy új jégkorszak potenciális veszélye is fennáll, és meteoritok közelítenek felénk a mérhetetlen, sötét csillagközi térben. És talán nem kevésbé veszélyes a szuper-gazdagok és multinacionális vállalataik szinte korlátlan hatalma és befolyása életünk majdnem minden területe felett. Más szavakkal, a világunk békéjét és jólétünket fenyegető veszélyek vagy szándékosak, vagy a természetből származnak, vagy szándék nélküliek. Ez utóbbi például megfigyelhető az óriásvállalatoknál, melyek úgy bánnak az emberek szociális (pszichológiai) és fizikai egészségével, mint egy gyerek, aki kíváncsiságból darabjaira szed egy ébresztőórát, és aztán képtelen összerakni.

Szóval, a világnak szüksége van minden lehetséges bölcsességre és szeretetre, amit felsorakoztathat, de az igazi bölcsességre és valódi szeretetre, bármilyen vallás, politikai rendszer vagy egyéb ideológia ellentmondásai nélkül. Vigyázat, ezzel semmiképp sem szeretném azt sugallni, hogy a vallási, politikai vagy más ideológiák értelmetlenek vagy pozitív értékek nélkül valók. De a világnak szükségszerűen találnia kell egy utat a minél szorosabb egységesülés felé, és, habár az ökomenikus és mérsékelt politikai erőfeszítések igen nagy segítséget jelentenek és kivívták megbecsülésünket, nem ezek adják a teljes választ. Egy világ, ahol lehetőleg nem verjük fejbe egymást, nem egyenlő azzal a világgal, ahol összefogunk a tudatlanság leküzdéséért és együttes, összehangolt, hatékony, alkotó erőfeszítéseket teszünk.

Albert Einstein szólt arról, hogy mindig nyitott értelemmel kell az univerzum(ok) lenyűgöző és rejtélyes csodája felé fordulnunk. Mohandas (Mahatma) K. Gandhi a konfliktusmegoldás erőszakmentes módszereinek elengedhetetlen fontosságáról beszélt. Baruch Benedict Spinoza megfogalmazta azokat a szintén alapvető gondolatokat, hogy

hogyan lehetünk egyszerre tudományosak és spirituálisak, és ezáltal hogyan juthatunk a lehető legmagasabb erkölcsi szintre. Jőmagam mindezeket együttesen, egymással szoros egységben tárgyalom.

Szeretném felhívni minden kedves olvasóm figyelmét arra, hogy könyvem „szókratikus” része eltér a filozófia könyvekben általában megszokott gyakorlattól. Amint majd láthatjuk, először a kérdést fogalmazom meg - így az olvasó maga is gondolkodhat a megoldáson, mielőtt összevetné álláspontját az enyémmel -, majd ezután olvasható a válasz. Ez minden bizonnyal segíteni fog abban, hogy a gondolatok világos, tömör és logikus kifejtése követhető legyen egészen a végkövetkeztetésig. Az idézetek nem képezik szorosan a válasz részét, de segíthetik a mélyebb megértést.

A gondolatot, hogy a végtelenség fajunknak a Homo-Ignoramus-tól (jelenlegi állapotunktól) a Homo-Sapiensig (vágyott, potenciális jövőbeni létformánkig) ívelő szellemi evolúciójának alapvető fogalmi eszköze, a történelem során számos filozófiai gondolkodó és teológus megközelítette, de egyikük sem fejlesztette tovább vagy öntötte írott formába. Arra, hogy a végtelenség elméletét (fogalmát) népszerűsíteni és terjeszteni kell az egész világon, jőmagam eszméltem rá. Elképzelésem helyességét később néhány hozzáértő ember is megerősítette. Nem lennék meglepve, ha egy napon kiderülne, hogy galaxisunk régiójának maradandó, békés civilizációi ugyanerre a felismerésre jutottak, mielőtt körülményeiket, társadalmukat stabilizálták. Mivel csak ez által lehettek képesek kifejleszteni a mienknél sokkal fejlettebb technológiájukat, és másokhoz eljutnia világegyetemben.

Gyászos globális helyzetünket és korlátozott kilátásainkat tekintve, nem lenne meglepő az sem, ha kiderülne, hogy egy hozzánk közeli civilizáció kerüli a velünk való közvetlen, nyílt találkozást. Semmi értelme megfosztani egy másik bolygó lakóit attól az örömtől és élvezettől, hogy függetlenek lehetnek és képesek saját sorsuk önálló irányítására. Hiszen bármely baráti kapcsolat legfontosabb eleme a bizalom, és soha nem lennénk képesek megbízni egyetlen civilizációban sem, amelyről tudjuk, hogy hatalmában áll gondolkodásunk manipulálása. Amint azt mindannyian tudjuk, a legjobb emberi kapcsolatok azok között jönnek létre, akik hasonló intellektuális szinten állnak, ahol egyik fél sem alárendelt. Ez megint egy jó ok arra, hogy világméretű bölcsességet akarjunk teremteni a végtelenség megismertetése és népszerűsítése által. Ami lehetővé teszi, hogy bármely esetleges közeli civilizáció tagjait meggyőzzük arról, hogy méltók vagyunk a kölcsönös tiszteletre és az értelmes kapcsolatteremtésre (csakúgy, mint technológiáink kölcsönös megismertetésére, eszközeink cseréjére és ezek hasznára.)

Mint a végtelenség elméletének terjesztésére alakult társaság (The Infinity Society) alapítója és vezetője, abban reménykedem, hogy elgondolásaim meg fogják győzni a kellő eszközökkel rendelkező, arra alkalmas embereket, hogy segítsék a teljes, világméretű végtelenség-tudatosság elérését. És azokat, akik szívesen támogatnák e nemes erőfeszítést, de nem rendelkeznek az ehhez szükséges elégséges erőforrással, emlékeztetni szeretném a régi közmondásra: „Sok kicsi sokra megy”.

Az örökös kételkedőknek a következőket szeretném mondani (ezek olyan mondások, amiket mások tőlem idéztek):

1. A legnagyobb felfedezések közül néhány olyan égbekiáltóan nyilvánvaló volt, hogy a világ kételkedői átsiklottak fölötte.
2. A valódi zsenialitás ismertető jegye az a képesség, hogy olyasmiről gondolkodunk, amit az emberek általában lehetetlennek tartanak. Aztán le is kell tesztelnünk gondolatainkat a valóság talaján! Gondolkodj olyan dolgokról, amik eddig még álmodban sem jutottak volna eszedbe – ez az igazi felfedezés!
3. Ami a legkevésbé lényegesnek tűnik, akár a legfontosabb is lehet.
4. Majdnem minden dolog relatíve relatív, ebből következően vannak viszonylag abszolút (teljes, tökéletes, korlátlan) és abszolúte abszolút dolgok. Ez annyit tesz, hogy ha minden relatív, akkor a relativitás is relatív (a viszonylagosság is viszonylagos).
5. A végtelenség minden, amiről nem is gondolnánk, hogy az lehet, sőt még ennél is több.
6. Hogyan ismerhetsz meg akár egy kicsit is valamit, amiről nem tudsz semmit, amíg nem mered kideríteni, hogy mi az?

Talán megkérdezed, mi készítetett engem arra, hogy ilyen sokat gondolkodjak egy látszólag oly valótlan és rideg valamin, mint a végtelen(ség)? Nos, amikor hat éves voltam, egy napon édesanyám elvitt a cirkuszba. És mielőtt a parádék parádéja elkezdődött, olyan sötétség töltötte meg a hatalmas cirkuszi sátrat, hogy felettünk láthatóvá vált egy erős fénypont, ami a sátorponyván keletkezett kis lyukon hatolt be. Habár azelőtt már sokszor láttam csillagos éjszakát, mégis ez az esemény volt olyan hatással rám, hogy feltegyek egy alapvető kérdést. Megkérdeztem édesanyámat, hogy a csillagok, amiket éjszaka látunk, vajon lyukak-e az ég ponyváján, ő pedig azt felelte, hogy azok óriási tűzlabdák, akár a mi napunk, de nagyon-nagy messzeségben. Ebből aztán egy még komolyabb kérdés következett. Látod, sokban hasonlítottam „a kis hercegre” (Antoine De Saint-Exupery figurájára), újabb és újabb kérdéseket tettem fel, egyiket a másik után, és sosem hagytam, hogy bármelyik megválaszolatlan maradjon. Szóval, megkérdeztem a mamámat, hogy mi van a csillagok mögött, amire azt felelte, hogy még több csillag, és ez így folytatódik, egészen a végtelenségig. Hát el lehet képzelni, hogy összezavarodtam, főleg olyan fiatal fejjel, amikor rádöbbenem, hogy az eddig általam látott és tapasztalt dolgoktól eltérően ott volt az a bizonyos „minden(ség)”, ami tovább és tovább folytatódik, örökkön örökké, fej és farok nélkül! Biztosíthatlak, hogy nem ismertem magam körül még egy olyan gyereket, akinek efféle gondolatok jártak volna a fejében.

Úgy gondolom, hogy gyermekkorunkban egy ponton szinte mindannyian rádöbbenünk, hogy nem mindennek van kezdete és vége, és hogy a „nem minden” tulajdonképpen „minden” mindig és mindenütt. De aztán agyunkat lefoglalja a mindennapi élet rutinja, a folyamat, melynek során mélységig elsajátítjuk, hogy hogyan felelhetünk meg másoknak, és a modern kori túlélés bonyodalmai. Már csak közvetlen környezetünkkel törődünk, többé nem tűnődünk a nagy rejtélyen, ahogy azt egyszer régen csodálattal tettük. Könyvemmel leginkább azokhoz szólok, akik olyan nagyon „magányosnak” érezték magukat, miközben a végtelenségen gondolkodtak. Mivel mi olyan szülők gyerekei vagyunk, akik nem tudtak mit kezdeni mély és kielégíthetetlen

kíváncsiságunkkal. Össze kell jönnünk, és meg kell tanulnunk, hogy hogyan legyünk igazán elevenek és szabadok, hogy ne féljünk attól a kis szorongástól, amit az a hiányérzet okoz, hogy soha nem ismerhetjük meg a teljes egészet, vagyis nem tudhatunk mindent. Ettől a kis egészséges szorongástól, félelemtől emberibbé válunk, jobban igényeljük a szeretetet és a dolgok értelmének magyarázatát, a toleranciát és megértést, békét és bőséget mindenki számára.

A háborúk, a bűnözés, a korrupció nem szükségszerűek és elkerülhetetlenek, hanem egy beteg világ tünetei. A társadalom- és környezetellenes magatartás valójában nem akaratlagos, nem szándékos, hanem a tudatlanságból következik. Ha világunkat jobbra szeretnénk tenni gyermekeink és az ő utódaik számára, nem szabad megengednünk, hogy a szűklátókörű, rövidtávú, felszínes gondolkodás maradjon továbbra is a mérték. Arra kell ösztönöznünk embertársainkat, hogy kezdjenek nyitottan, hosszú távúan és mélyen gondolkodni (váljanak bölccsé). Ez az egyetlen módja, hogy testünk békében pihenjen, amikor eljön az idő, és csak akkor lehetünk biztosak, hogy lelkünk betöltötte küldetését (ami a szeretet). Csak akkor kezdődnek majd a legnagyobb és legjobb kalandok.

Kívánom, hogy értelmed és szíved megnyíljon mindezen csodák és rejtélyek előtt. Hogy gyerekeid és barátaid úgy gondoljanak rád, mint a világ legbölcsebb emberére. (Nem lenne ez egy sokkal jobb világ, ha azon versenyeznénk, hogy melyikünk tud nacsobb bölcsességre szert tenni? Persze az igazán bölcs emberek tudják, hogy ez esztelenség lenne, hiszen az igazi bölcsesség eszünk, értelmünk minőségi állapota, és minőségeket nem lehet egymással versenyeztetni.)

A kis emberke nagy ötletekkel

SZÓKRATIKUS MEGKÖZELÍTÉS

Mi az általunk vizsgált probléma?

A probléma az, hogy élőhelyünk bioszféráját olyan mértékű szétesés fenyegeti, amelynek következtében környezetünkben minden élet, beleértve az emberi életformát, teljes mértékben eltűnhet, ráadásul mindez a folyamat nem lesz fájdalom- és félelemmentes.

Mi okozza ezt a problémát?

Azok az emberek okozzák, akár vezetőkről, akár a tömeg egyes tagjairól van szó, akik erőszakos cselekedeteket hajtanak végre más emberekkel és más életformákkal szemben, anélkül, hogy képesek lennének felmérni és belátni tetteik hatását, és azt, hogy erőszakosságukkal eleve kudarcra ítélik saját lehetőségüket, hogy valódi szükségleteiket és vágyaikat kielégítsék.

Mi a megoldás?

A megoldás abban áll, hogy megértsük a problémát okozó emberek gondolkodásmódját, annak okait, és hogy találjunk egy erőszakmentes utat helytelen gondolkodásuk és ebből

következő viselkedésük, cselekedeteik megváltoztatására. Nem a világot akarjuk megszabadítani a betegségben szenvedőktől (ölés), hanem az embereket a betegségtől (gyógyítás).

Hogyan gondolkodnak tehát a háborúkat alaptalanul, meggondolatlanul kirobbantó, az ilyen háborúkhöz csatlakozó, a bűnöző, a korrupt, a társadalom- és környezetellenes, erőszakos emberek?

„A legcsodálatosabb dolog, amit tapasztalhatunk, a rejtélyes. Ez minden igaz művészet és tudomány forrása. Akinek ez az érzés idegen, aki többé nem áll meg, hogy a dolgokra rácsodálkozzék és átadja magát az elragadtatásnak, az olyan, mint egy halott.”

- Albert Einstein (1879-1955)

Az erőszakos, társadalom- és környezetellenes emberek gondolatai alaptalan, irracionális félelmekre (ami nem egyenlő az óvatossággal), valamint személyre irányuló gyűlöletre (ami nem tévesztendő össze a helytelen viselkedés iránti haraggal) épülnek. Ennek következményeként ezek az emberek önzőnek és érzéketlennek bizonyulnak.

Hogyan változtathatjuk meg az ilyen erőszakos emberek gondolkodásmódját?

„Szelíden felrázhatod a világot.”

- Mahatma Gandhi (1869-1948)

Hogy megváltoztassuk ezen erőszakos emberek gondolkodásmódját, meg kell találnunk a közös forrást, amiből gondolataik táplálkoznak, ehhez pedig meg kell határoznunk, hogy milyen az az általános világkép, amin ezek az emberek osztoznak.

Milyen világszemléleten, általános nézőponton osztoznak az erőszakos emberek?

(Ez igen nehéz kérdés, de segít a válaszadásban, ha elgondolkodunk az ezzel ellentétes kérdésen: Mi a közös a bölcs, tehát logikusan, gondolkodó, erőszaktól mentes emberekben?)

Általában mindenről tudok egy keveset, de részleteiben szinte semmit sem ismerek. Tehát minden amit tudok, hogy nem tudok mindent.

- a szerző

Az erőszakos emberek korlátok közé szorított, behatárolt szemlélettel, világképpel rendelkeznek, figyelmük a lehetőségek helyett a lehetetlen, megvalósíthatatlan dolgokra irányul, a végesre a végtelen helyett. Szûklátókörűségben vagy rövidlátásban szenvednek, és hajlamosak magukat fenyegetettnek, erőtlennek, tehetetlennek, frusztráltak és bizonytalanoknak érezni. Kicsinyesek, rövid távúan és sekélyesen gondolkodnak. Rosszul irányított haragjuk a „másoktól” (azaz a másképp gondolkodóktól, a más életformát

élőktől) való elidegenedés érzéséhez vezet, és ez a rossz irányba ható harag gyűlöletbe fordul, amikor azok a bizonyos „mások” látszólagosan az ő biztonságos, nyugodt, kiszámítható körülményeiket veszélyeztetik. Korlátolt látásuk és belátásuk megakadályozza őket abban, hogy színről színre megismerjék a valós világot, így aztán egy mítoszokkal és hazugságokkal teli, hamis világ csapdájába esnek, ahonnan azután nehezen tudnak szabadulni.

Hogyan változtathatjuk meg a tudatlan emberek gondolkodásmódját, hogyan tehetjük őket nyitottá, nagy távlatokban és mélységekben gondolkodóvá (azaz bölccsé)?

"Az ismeret véges, az ismeretlen végtelen; intellektuálisan a megmagyarázhatatlanság végeláthatatlan óceánjának közepén egy apró szigeten állunk. Minden nemzedékben az a feladatunk, hogy visszahódítsunk egy kicsivel nagyobb szárazföldet."

- T.H. Huxley (1825-1895)

Ha a tudatlanság szűklátókörű, rövidtávra irányuló, felszínes gondolkodás, és ez az erőszakos viselkedés forrása, rá kell vennünk a tudatlan embereket a nyitott, távlati, mélyreható gondolkodásra. Segítségünkre lehet, ha az érzékelésnek az általános viselkedés-pszichológiában kidolgozott alapelvét megfontoljuk: mindenki annak megfelelően, vagy éppen annak ellentmondva cselekszik és reagál az őt körülvevő világra, ahogyan ő a világot érzékeli, felfogja. Ezt a szemléletet az illető arra vonatkozó elképzelései és előítéletei formálják, hogy a világ milyen a jelenben, milyen volt a múltban, és milyennek kellene lennie a jövőben (más szóval: a valóságról és az élet értelméről alkotott elképzelései). Ezeknek az elképzeléseknek és gondolatoknak az alapja pedig annak a fő, központi fogalomnak a természete, amelyen az illető a legtöbbet gondolkodik (amelyen medítál, amire összpontosít). Gondolkodásmódjának megváltoztatásához tehát meg kell találnunk azt a központi gondolatot, fogalmat, amely a korlátolt gondolkodás forrása. Ha az emberek azt látják, hogy a világban a lehetőségek erősen behatároltak, valószínűleg elfogadják a hamis képzetet, hogy már semmiről sem érdemes gondolkodni. És akkor sikertelenek lesznek az összefüggések felfedezésében, és kudarcot vallanak az együttélés, az együttműködés, a tolerancia és az univerzalizmus (egyetemesség) értékeinek felismerésében.

Tehát határozzuk meg egészen pontosan: milyen fogalom áll gondolkodásuk középpontjában?

„A jelentős problémák, amelyekkel szembesülünk nem oldhatók meg a gondolkodás ugyanazon szintjén, ahol álltunk, amikor ezeket a problémákat létrehoztuk.”

- Albert Einstein

„Infinity! Egyetlen más gondolat sem mozgatta meg az emberi szellemet ilyen mélységesen, egyetlen más idea sem adott intellektusának ilyen gazdag ösztönző erőt; ám egyetlen más fogalom sem szorul ennél nagyobb mértékben tisztázásra.”

- David A. Hilbert (1862-1943)

Az erőszakos emberek, központi fogalma a véges! Tehát rá kell vennünk őket, hogy gondolkodjanak a véges ellentétén, ami persze nem más, mint a végtelen! Ez az a fogalom, ami a leghatásosabban eloszlatja a tudatlanságot. A végtelenség elmélete a valóságot írja le. A valóság pedig az idő, a tér és a változás kezdet és vég nélkülsége. Ha a szûklátókörûen, rövid távúan, sekélyesen, felszínesen gondolkodó emberek lehetőséget kapnak a végtelenségről és a végtelenről való gondolkodásra, nyitott, távlati és mély gondolkodású emberekké válnak. A bölcs emberek pedig szándékosan sohasem erőszakosak, társadalom- vagy környezetellenesek. A bölcs emberek igyekeznek elkerülni a háborúban való részvételt, a bûnözést és korrupciót, amennyire csak lehetséges, ezzel szemben inkább megpróbálják megszüntetni és megelőzni azokat.

Hogyan vegyük rá az embereket a végtelenségen való gondolkodásra?

"Mi célból fáradozzak a csillagok titkainak kifürkészésével, ha folyton halált és rabszolgaságot látok magam előtt? "

- Anaximenész Pythagóraszna, Montaigne írása szerint.

Hogy széles körben rávehesünk másokat a végtelenségről való gondolkodásra, a tömegreklám és a tömegtájékoztatás módszereit kell igénybe vennünk, melyeket a legjobb reklám és PR ügynökségek használnak világszerte. Például Földünkön mindenfelé nagyméretű hirdetőtáblákat kellene felállítanunk, rajtuk óriásplakátokkal (példaként lásd az ebben a könyvben található plakátot), a nagyvárosok és más nagyobb települések legfrekvenciáltabb nyilvános helyein. Olyan arculatot kell használnunk, amellyel leginkább közvetíthetjük az emberek felé a végtelen(ség) fogalmát, képzetét, elméletét. Ezeknek a vizuális eszközöknek csillagképes háttérrel kell rendelkezniük, és néhány szavas felirattal, amely a végtelenség általános, mégis pontos definícióját adja. Egy ilyen plakáton talán ez olvasható: „Gondolkodtál ma már a végtelenségről? Az idő, a tér és a változás kezdet és vég nélküli valóságáról? Nyisd meg értelmédet és szívedet mindezek rejtélye előtt és csodálatára!” Ezeknek a nyomtatott anyagoknak párhuzamosan kell megjelenniük általános, a televízióban, rádióban, Interneten és a nyomtatott sajtóban indított tömegtájékoztatói kampánnyal, amely a végtelenség, a tömeges bölcsesség és a világ problémáinak megoldása közti összefüggéseket mutatja.

„A végtelen a lehetőséget elkerülhetlenné teszi.”

- Norman Cousin a Saturday Review egyik cikkében (1978)

KONKLUZÓ

Irracionális félelem és személyre irányuló gyűlölet nélkül nem lehetséges háború, vagy komoly korrupció, és erőszak nélkül – legyen az akár társadalmi-gazdasági, akár nyílt fizikai küzdelem – egyesíteni tudjuk majd az emberiséget olyan közös erőfeszítések érdekében, mint szociális körülményeink, környezetünk állapotának javítása és egy újabb jégkorszak vagy becsapódó meteor okozta veszélyek túlélési esélyeinek növelése. Felszínre kerül majd a szélsőséges nacionalizmus, a vallásos türelmetlenség, a rasszizmus

és a politikai szélsőségek valódi természete: az élet, az idő, az energia és az anyagi erőforrások szörnyű pazarlása, amit mindenáron el kell kerülnünk. A demagógoknak, diktátoroknak és elitistáknak meg kell változniuk, ha nem akarnak a történelem neveléses és magányos kevesei közé tartozni. De mindez csak akkor történhet meg, ha csökkentjük a tudatlanságot és tápláljuk a bölcsességet. És ez, amint bemutattam, csak akkor elképzelhető, ha ehhez a végtelenséget, mint a globális változás leghatékonyabb, tömeges szocio-pszichológiai eszközét hívjuk segítségül. Nem létezik értelmünk megnyitására alkalmasabb elmélet vagy fogalom.

Könnyen elvethetjük az itt megfogalmazott állításokat, mint egy jó szándékú, ám naiv idealistáét, de hogyan lehetünk akkor biztosak abban, hogy nem egy nagyszerű elgondolást ítéltünk-e halálra?

Az igazság kiderítésének egyetlen módja, hogy az elméletet a gyakorlatban próbáljuk ki. A legrosszabb, ami történhet, hogy még egy néhány bölcs gondolatot tárunk a nagyközönség elé, amin aztán eltűnődhet. De ha működik, amit jómagam biztosra veszek, örömeinkben kiugorhatunk a bőrünkől, hogy mégsem dobtuk ki a nyerő lottószelvényt.

Ma már nem érvényes az a túlhaladott ellenérv - nem tudni, valaha volt-e igazságtartalma (szerintem nem) -, hogy ha túl sok bölcs ember szaladgálna a világban, az ettől igen veszélyes helyé válna. Földünk már most is egy rendkívül veszélyes hely, és bölcsesség nélkül még inkább az lesz, ahol az emberek többé már nem tartják megbízhatónak élelmiszer-, víz- és levegőforrásaikat, és embertársaikat sem. Ha valaki egyszerre sok ártatlan embernek kárt akar okozni, nagyon kevés dolog állíthatja meg.

A másik elavult ellenérv, hogy ha túl sokat kezdenénk filozofálni, egyre inkább elhanyagolnánk munkánkat és társadalmi kötelezettségeinket, szintén értelmetlen. Azok, akik mélyen gondolkodnak, inkább hajlanak munkában nyújtott teljesítményük növelésére, és sokkal nagyobb törődéssel viseltetnek családjuk, barátaik és szomszédaik jóléte, boldogulása iránt.

Íme, tehát! Gondolkodj a végtelenségről és számtalan lehetőség nyílik meg előtted!

ÁLTALÁNOS DEFINÍCIÓ

Infinitism (végtelenizmus, infinitizmus) fn 1. Matematikai alapelv. 2. A harmadik évezred fordulójának filozófiai eszköze vagy módszere, amely a végtelenség elméletének (fogalmának, gondolatának) széles körű terjesztésére hivatott, a szűklátókörű, távlatokat nélkülöző (rövid távú), felszínes gondolkodás (azaz a tudatlanság) felszámolása, és egyben a nyitott, hosszú távú (távlati), mélyreható gondolkodás fejlesztése által. Az infinitizmus állítása, hogy a végtelenség (azaz a tér, az idő és a változás kezdet és vég nélküliségének igazsága) általános elméletén (fogalmán) való gondolkodás napi gyakorlatán keresztül jobban képesek vagyunk látni és megérteni a valóságot, és szembenézni annak következményeivel. A végtelenizmust, mint egy erőszakmentes, az emberek gondolkodásmódjának megváltoztatására használható szocio-pszichológiai eszközt, Fenyő Jean-Pierre Ady, egy a(z i.sz.) XX. század második felében született filozófus fedezte fel, jegyezte le, és adta közre. Arról a szokásáról vált híressé, hogy

nyilvános helyeken ülve a szókratikus módszert alkalmazta azokra, akik a tanácsát kérték és bölcs meglátásait hívták segítségül. Később megalapította a Társaság a Végtelenség Elméletének Terjesztéséért nevű szervezetet, amely The Infinity Society néven is ismert, és aktívan népszerűsíti a fenti módszert.

GYAKORLATI PÉLDÁK

A következőkben valós élettörténetek olvashatók, melyek jobban rávilágítanak a végtelenség, mint a változáshoz szükséges, gyakorlatban hasznosítható elmélet (fogalom) értékére.

„Ha a végtelent vágyod ölelni át,
Járd be a véges minden oldalát.”

- J.W. Goethe (1749-1832)

Az első esetek egyike, amikor a végtelenség emberi életekre gyakorolt fantasztikus, pozitív hatását tapasztalhattam, 1987 tavaszán történt, amikor, még hivatásom gyakorlásának kezdeti időszakában, kiültem az emberek közé az utcára, hogy nyilvános helyeken „Ingyenes Tanácsot” adjak az arra járóknak. Ezért persze a médiától hamarosan komoly figyelmet kaptam, melynek része egy a New Yorker magazinban 1987 augusztus 17-én megjelent cikk.

Látod, kedves olvasóm, évekig fejlesztettem és jegyeztem le gondolataimat arról, hogy hogyan válhat a világ jobb helyé, ha tudatunkat megnyitjuk „A Nagy Kép” (azaz a végtelen világegyetem) előtt. És, habár különböző korokon keresztül oly sokan érintették ezt az általános elgondolást, egyszerűen rá kellett jönnöm, hogy furcsa módon a felsőoktatás és a kormányhivatalok intézményei aktívan nem támogatják az efféle gondolatokat, elképzeléseket.

Így, mialatt egy negézségekkel teli időszakon mentem keresztül, elhatároztam, hogy azt adom a világnak, amire szüksége van: néhány igazi, józan, valós alapokon álló, szókratészi stílusú filozófiai eszmecserét.

Tehát, visszakanyarodva az eredeti történethez, ott ültem egy nagy vasládán, amely egy használaton kívüli vízszivattyút rejtett, épp a Niagara Vízesés Önkiszolgáló Mosószalon előtt, a 7th Avenue South és a Bleecker Street sarkán, a manhattani Greenwich Villagben. Kezemben egy egyszerű, de praktikus feliratú táblát tartottam, amin nagy, fekete betűkkel ez volt olvasható: „Ingyenes tanácsadás”, és mellette kisebb betűkkel a figyelmeztetés: „Orvosi vagy jogi tanácsadáshoz hivatalos engedéllyel nem rendelkezem. Ez nem vallás, kultusz, szekta vagy más szervezett ideológia.” Mivel az önzés korszakát éltük, egy olyan ember feltűnése, aki valamit ingyenesen nyújt, szinte minden arra járó figyelmét felkeltette. De mindebben az igazi ironia ott rejlett, hogy a tanácsait felkínáló személy nem egy öregember volt, mélyen ülő szemekkel, szemüvegben és hosszú ősz szakállal, hanem egy fiatal, lány arcvonású álmodó.

Nos, egy este odajött hozzám egy fiatal férfi, nyakában nehéz aranyláncokkal, drága, márkás bőrdzsekiben és sportcipőben, erősen olyan kinézettel, mint egy hard-core rap művész vagy egy drogárus. Ránézett a feliratra, hangosan olvasva a szavakat: „Ingyenes tanácsadás”, majd hozzátette: „Ezt kapd ki, te hülye barom!”, és karját meglendítette,

hogy az arcomba csapjon. Szerencsére már voltam hasonló helyzetben, így gyorsan kitértem a súlyos ütés elől. Aztán valami teljesen váratlant tettem. Megkérdeztem tőle, hogy vajon gondolkodott-e már a végtelenségről. Ennek hatására először, bár vonakodva, de hátralépett, majd beszédbe elegyedett velem. És, bár beszélgetésünk ideje alatt – ami lehetett úgy fél óra – gyakran megpróbált lekicsinyelni, amikor elment, azon tündődött, amit a végtelenségről, és arról mondtam neki, hogy mennyire szükséges minél többet gondolkodni rajta. Azt is javasoltam neki, hogy vegyen egy csillagászatról szóló képeskönyvet, „A kis herceg”-et, és Rudy Rucker könyvét, „Infinity and the Mind” (A végtelenség és az ész/értelem) címmel. Mielőtt ezeket ajánlottam, elmondtam neki, hogy szerintem ő mélyen legbelül valóban bölcs ember, akinek valószínűleg mindig nagy nehézségekbe ütközött, hogy kifejezze bölcs gondolatait. Mint tudjuk, sosem árt önbizalmat építeni azokban, akik egyébként felszínesekek és durvák.

Nos, mit gondolsz, mi történt? Vagy két héttel később, mialatt a szokásos ingyenes tanácsadást gyakoroltam, egy fiatalember, egyszerű, de színes pamut holmiban, odajön hozzám, és elmondja, szerinte milyen áldott vagyok, és milyen sokkal tartozik nekem, hogy megváltoztattam az életét. Megkérdezte, emlékszem-e rá. Be kellett vallanom, hogy, bár az arca ismerősnek tűnt, annyi emberrel találkoztam naponta, hogy elég nehéz volt mindenkire külön emlékezni, aki tanácsért jött hozzám. Ő erre felidézte találkozásunkat, majd száz dollárt akart adni nekem. Ajánlottam, hogy adja valaki másnak, akinek nagyobb szüksége van rá. Azt is mondtam neki, hogy semmivel nem tartozik, hiszen saját erőfeszítései révén érte el a változást. Elmesélte, hogy néhány évvel azelőtt hogyan hagyta ott autószerelői állását, és vált drogkereskedővé, hogyan ébredt rá mostanra, milyen rosszul tette, és hogy most újra autószerelőként dolgozik. Elmondta, hogy a végtelenségről való gondolkodás hogyan változtatta meg az őt körülvevő világról alkotott képét, és hogyan ébresztette rá, hogy az életet veszélyeztetni, sérelmet, kárt okozni értelmetlen, amikor annyi ámulatba ejtő, megismerésre váró dolog vesz körül bennünket, ami kíváncsisággal tölthet el. Megköszöntem, hogy bizonyítékkal szolgált feltevésem helyességét illetően, miközben hatalmas belső eufóriát éreztem amiért megóvhattam valakit az erőszakos bűnözők életétől.

„A rejtelmeken belül rejtelmek vannak, istenek az istenek felett... ezt hívjuk végtelennek.”

- Jean Cocteau (1889-1963)

Az általam látogatott egyetemeken egyikén a diákok többsége kihasználta a meglévő helyzetet, hogy az intézmény állami kézben leledzett, és állandóan folyt az olcsó sör, mint a csapvíz. Ennek eredményeként az egyetemi élet nem segítette a valódi intellektuális megvilágosodást. A pszichológia tagozaton, ahová jártam, a diákok nagy része alacsony átlageredményekkel rendelkezett, és kevés tisztelettel vagy odafigyeléssel viselkedtek a tanárnő iránt, meg ami azt illeti, egymással szemben is. Így aztán, látva, hogy a szegény nő mennyit szenved, néhány hét után eszembe ötlött, hogy a kialakult helyzet akár teóriám kipróbálására is alkalmas lehet. Egy nap bementem a tanárnő irodájába, és elmondtam neki, hogy mi jár az eszemben. Ő kételkedve fogadta, de úgy látta, hogy abból nem származhat semmi baj, ha kipróbáljuk.

A következő héten, tehát, kivettem az egyetemen egy kézzel készült plakátot. A háttérben egy csillaghalmazokkal körülvett spirál galaxis látszott. Erre ragasztottam a következő szavakat: „Végtelenség! Gondolkodj el rajta! A valóságon, hogy a tér, az idő és a változás kezdet és vég nélküli.” És, ahogy megállapodtunk, egy rövid előadást tartottam a végtelen(ség)ről, és hogy ez hogyan tudja létrehozni bennünk a bölcs gondolkodást. Az osztály csendben figyelt, a plakát pedig még elég hosszú időn keresztül a táblán maradt. Pár hét után tanárnőnk észrevette, hogy a legtöbb diák nagyon figyelmes, jó modorúvá vált, és a negyedévi teszteredmények néhány hónappal később igazolták, hogy ténylegesen valami jelentős dolog ment végbe. De a bizonyíték csak közvetett volt, a tanárnőt hívatta a felettese (a dékán), aki a plakát eltávolítására utasította, mivel az megszegett bizonyos állami szabályokat (legalábbis ő ezt állította). Ezzel a dolog le volt zárva. Én aztán az ország egy másik részébe költöztem, a tanárnő pedig újra a korábban megszokott módon kezelte a dolgokat, vagy legalábbis így képzelem.

„Az egyetlen probléma ezzel a te végtelenség dolgoddal, hogy soha nincs vége.”

- barátom, Larry Alaimo

Egyetemi éveim alatt megismert barátaim között volt egy fiatal férfit, akivel akkor találkoztam először, amikor hobbyból „ingyenes tanácsadást” folytattam az egyetem központi aulájában. A fiatalembert Ednek hívták. Szeretném megkímélni minden nemű fölösleges figyelemtől, ezért nem említem a családi nevét.

Különben mindegy is. A húszas éveimhez közelítő tinédzser, akinek akiről akkor még ne tudtam, hogy hívják, látott engem a táblával üldögetni, és úgy döntött, hogy merő élvezetből megpróbál leleplezni engem. Odajött hozzám, leült mellém, és vallásos ügyekről kérdezte a véleményemet. Végül vallásos szövegekből kezdett idézni, és azt állította, hogy bűnös vagyok, és a pokol tüzében fogok égni. Ez arra ingerelt engem, hogy a végtelenségről beszéljek neki. Először úgy tűnt, nem képes logikus gondolatokat egybefűzni, végül aztán mégis sikerült megértetnem vele néhány szempontot, amivel igyekeztem megvilágítani, hogy miért rendkívül fontos elfogadnunk a végtelenség fogalmát, mint ahogy azt is, hogy egy végtelen univerzumban egy abszolút fizikai teremtő léte képtelenség. Ő akkor azzal távozott, hogy nekem komoly orvosi segítségre van szükségem. Én pedig azt gondoltam, hogy valószínűleg soha többé nem kell majd vele beszélnem semmiről. De tévedtem, mivel néhány nap múlva visszajött a tanácsadás helyszínére, és elmondta, mennyire meglepte, hogy a végtelenség egy valóban létező szó, ami minden nagyobb szótárban megtalálható. Végeredményben első találkozásunkkor tagadta, hogy a végtelenség egyáltalán létezhet, és meg volt győződve arról, hogy a múltban volt egy pont, ami előtt még az idő sem létezett, tehát semmi más sem, a tér meg aztán biztos nem. De még ennél messzebb is ment, azt állítva, hogy a végtelen tér gondolata az én találmányom. Számára a végtelenség csak egy véges számot jelentett, ami emberi ésszel már felfoghatatlan és megszámlálhatatlan, nem pedig kezdet és vég nélküli teljesség. De most sajnálkozva, bocsánatkérően jött. A végtelenség megkérdőjelezhetetlen létének felismerése arra sarkallta, hogy újra átgondolja, megváltoztassa, vagy akár teljesen elvesse néhány korábbi elképzelését. Néhány nap leforgása alatt egy rasszista és intoleráns nézeteket valló emberből olyan valakivé változott, akit teljesen megdöbbentett, hogy azelőtt mennyire beszűkült gondolkodású,

rövidlátó és felszínes volt. Így indult csendes barátságunk. Soha nem felejttem el, milyen óriási mértékben kifejezte a hálóját.

„Badarság! Az Infinity (a Végtelenség) egy austin-i üzlet neve Texas-ban.”

- Azita Mashayekhi

1987-ben, az első évben, amikor a járda filozófusaként kezdem tevékenykedni, egy este Greenwich Village-ben egy japán gépkocsi-gyártó cég vezetőinek egy csoportja felfigyelt rám utcai foglalatosságom végzése közben. Kíváncsivá váltak, hogy mivel foglalkozom, és megkérdezték, megmondanám-e a jövődjüket. Elmagyaráztam, hogy én másfajta tanácsadó vagyok, de amikor a vállalatnál betöltött pozíciójukról értesültem, ajánlottam, hogy gyártsanak egy viszonylag környezetbarát hibrid autómodellt, és hívják „Infinity”-nek (Végtelenségnek). Persze, bizonyítani nem tudom, de nagy elégedettséggel tölt el a gondolat, hogy feltehetőleg tőlem származik egy sorozat gépkocsi-márka neve. Az egyetlen kifogásom csak az, hogy ezek nem azok a fajta hibrid autók, amire én gondoltam. (Megjegyzem, hogy meggyőződésem szerint tanácsaim befolyásolták a Wall Streetet, a közel-keleti békefolyamatot és Woody Allen társadalmi életét is, akár elhiszed, akár nem.)

A SÜRGŐSSÉG OKA

A 2000. év fordulójának Szilveszter estéjén világszerte sokan féltek valamiféle katasztrófa bekövetkezésétől. Sokan, de semmilyen értelemben sem a többség. A legtöbben kisebb, váratlan terrorista és szabotázs akcióktól tartottak, de hála annak az erőfeszítésnek, amit a világ legnagyobb hírszerző és biztonsági szolgálatai közül sokan tettek, mind a kormányzati, mind a magán szférában, ilyen akciók csak nagyon kis számban fordultak elő, és hatásuk is elenyésző volt. Ami engem illet, tudtam, hogy a nagy hatalmak, a nagy nemzetközi cégek például, vagy a nem vallásos Kína, csak hogy kettőt említsek, minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy megelőzzék a szélsőséges és fanatikus erők próbálkozását, akik szívesen kihasználták volna a különleges kronológiai esemény, és amit szimbolizál. Mindemellett azt is tudtam, hogy szerte a világon sok (részben jogosan) dühös fiatal találunk, akiknek nem kell valamilyen csoporthoz csatlakozniuk, hogy az egész társadalomra kiterjedő károkat tudjanak előidézni. De egy lezajlott dátumváltás még nem jelenti azt, hogy a háborúk, a nukleáris reaktor katasztrófák radioaktív sugárzásának, a rendkívüli szegénység, a bűncselekmények után járó túlzó büntetések haraggal teli túlélői eltűntek volna. Ezek a fiatal és ezek a dühös emberek itt vannak körülöttünk, és habár nem tudjuk elfogadni az erőszakos módszereket, amelyek használatára készek, fel kell ismernünk, hogy sérelmeik, panaszaik nagy része valóságos, és megoldást igényel.

A háború, bűnözés és gazdasági korrupció több annál, mint az egyének megölése, bántalmazása, megsebesítése, tulajdonuk lerombolása, megsemmisítése. Óriási ártalom és igazságtalanság a jelenlegi és jövőbeni nemzedékek egészével szemben. És a fiatalok, akiknek még nincs társuk, családjuk, saját gyerekeik, nagyobb valószínűséggel állnak bosszút a bűnösökön és ártatlanokon egyaránt, oly módon, ami nagymértékben gyengítheti az általános közbiztonság érzését. És amikor a közbiztonság túlságosan alacsony szinten áll, vagy jóformán nem is létezik, akkor emberek és országok egész

csoportjai válnak irányelveikben, célkitűzéseikben szélsőségesek, és visszautasítják az általános emberi és globális ökológiai helyzet jobbá tételét. Egy ilyen szituációban minden erőfeszítésünk - mint a The Sierra Club, az Amnesty International, a Greenpeace, a Medicines Sans Frontiers, a Red Cross (Vöröskereszt), a Red Crescent, a Green Cross, a Medical Doctors for Nuclear Safety (Orvosok a Nukleáris Biztonságért), a Foodaid (Élelmiszersegély programok), a World Hunger Project (A világ éhezőinek megsegítéséért létrejött projekt), a UNICEF, és amiket itt nem is soroltam - súlyos károkat szenved.

Ha nem leszünk képesek kinyúlni minden ember felé az egész földkerekségen, megváltoztatni legtöbbjük gondolkodásmódját, tudatlan, erőszakos viselkedésüket bölcs, kreatív viselkedéssé alakítani, akkor a közbiztonságot mindenhol nagy veszteségek érik majd, és a teljes társadalmi, szociális leépülés veszélye fokozódni fog az egész világon (ahogy az mostanában megtörtént olyan helyeken, mint Szomália, Afganisztán, és Délkelet-Ázsia egyes részei).

A köz és az egyén biztonsága szoros, közvetlen kapcsolatban állnak egymással, és a világ legvagyonosabb emberei belefáradtak abba a tehetetlenségbe, amivel a demokratikus kormányok a megfelelő biztonság megteremtését kezelik. De a legtöbben tudatában vannak, hogy a demokráciának és az általános emberi jogokra épülő viszonylagos szabadságnak nincs jobb (biztonságosabb) alternatívája. Szóval Földünk kevés gazdagja, akik közül a legtöbben Észak-Amerika, Nyugat-Európa és a Távols-Kelet fejlett országaiban élnek, kezdik felismerni, hogy a közbiztonsággal szemben általában komoly fenyegetést jelentenek a szélsőségesek, a társadalmilag periférián lévő, erőszakra hajlamos ifjúság. Ezek a nagy vagyonnal rendelkező emberek képesek lehetnek a társadalmi kontroll erősen megkérdőjelezhető módszereinek kifejlesztésére és alkalmazására, amely még közelebb visz minket George Orwell rémálomszerű „1984”-es világához. Tehát a gazdagság megtartása, a demokratikus társadalom és kapcsolódó intézményei, valamint a közbiztonság követelményei közötti érzékeny egyensúly állandó kihívásoknak van kitéve. Ezért a legsürgősebb feladat, hogy találjunk egy „csodaszerszámot” a szélsőséges és erőszakos ideológiák megfékezésére, és ezért gondolom azt, hogy módszerem figyelmet érdemel.

A sürgősség okainak listája hosszú, de megérdemli a figyelmet. Ezért állítottam össze egy megoldandó társadalmi és környezeti gondokból, problémákból, álló listát.

1. Túlnépesedés. Háromszor annyi ember él Földünkön, mint egy évszázaddal ezelőtt!
2. Járványok. A népezsűrűség növekedése és az antibiotikumokkal való visszaélés a tömeges kipurítás szélére sodorhat minket!
3. A tiszta víz korlátozott mennyisége. A Föld friss vízkészleteinek túlzott fogyasztása nagyobb regionális háborúkat robbanthat ki, és végső soron akár globális háborúhoz is vezethet!
4. Időjárási szélsőségek. Természeti és emberi tényezők, mint a talajerózió, a levegőszennyezés, az ózonréteg fogyása, és egy új jégkorszak támadása földünk éghajlatát kivételesen szélsőségesé, kiszámíthatatlanná, és pusztítóvá tehetik, végletes

időjárási katasztrófákat és társadalmi/szociális szétesést, ezáltal pedig regionális és globális háborúkat idézve elő.

5. Olcsó technológiát felvonultató terrorizmus. A globalizáció elkerülhetetlen folyamata sok ember elől elzárta a lehetőségeket, akik most haraggal viseltetnek Földün óriási gazdasági hatalommal rendelkező régiói iránt (amilyen pl. az USA, Canada, az EU) Közülük néhányan erőszakos terrorcselekményekkel igyekeznek majd haragjukat levezetni, és a nagyobb népsűrűségű területek könnyen válhatnak ezen gátlástalan személyek célpontjaivá, akik a szegények tömegpusztító fegyvereit használják, mint például a házi készítésű vegyszereket.

Az ilyen jellegű terrortámadások nagyobb kárt is képesek okozni, mint néhány száz ember meggyilkolása, azáltal, hogy tömeges pánikot és hisztériát keltenek, ami káoszhoz, anarchiához és teljes társadalmi széteséshez vezet, aminek terjedése a szomszédos országokra és régiókra nézve is veszélyt jelent.

6. Csúcs-technológiát felvonultató terrorizmus. A globalizációs folyamatban nagymértékben lemaradt országok és közösségek különböző csoportjai megkísérlik majd a nagy gazdasági hatalommal rendelkező országokat, vagy akár egész földgolyónk lakosságát tömegeket célzó fenyegetésekkel zsarolni. Hatalmas pusztításra való képességüket valószínűleg az emberek nagy sokasága ellen elkövetett támadásokkal akarják bizonyítani. Ők a csúcs-technológia eszközeit fogják előnyben részesíteni, amilyenek a kis hatótávolságú nukleáris szerkezetek, a masszív cyber-támadások, bakteriológiai és virológiai fegyverek, a vizek kémiai szennyezése, zárt helyiségekben történő vegyi gáztámadások, paranoiát okozó vegyszerek, valamint az, hogy igyekeznek két szomszédos nukleáris ellenfelet koholt vádakkal egymás ellen uszítani, kisebb helyi nukleáris konfliktus kirobbantásának céljával, amely komoly károkat okozna földünk mezőgazdasági teljesítményére és gazdasági kilátásaira nézve („Tegyétek, amit mondunk, vagy legközelebb még rosszabb jön!”).

7. Nukleáris konfliktus. A ténynek, hogy mind Pakisztán, mind India, korlátozott méretekben ugyan, de rendelkezik egy hasonló mértékben pusztító nukleáris háborúhoz szükséges felszereltséggel, komoly aggodalommal kell eltöltenie bennünket. Ugyanis a két ország közötti különbségek olyan nagyok, hogy képességük a tartós béke hídjainak kiépítésére jelenleg egyenlőre súlyosan korlátozott. Csak idő kérdése, hogy elveszítsék a fejüket. És habár ez Kína érdekeit is sértené (ezért is vállalja a közvetítő szerepét), nem sok dolog állíthat meg egy szélsőséges kisebbséget, hogy a két ország közül bármelyikben megmásíthatatlan félelem és konfliktus előidézője legyen. Az Egyesült Államokkal, valamint a volt Szovjetunió országaival ellentétben, Iránhoz (mely valószínűleg korlátozott mértékben rendelkezik rövid hatótávolságú nukleáris arzenállal) és Izraelhez hasonlóan, Pakisztán és India nem fél attól, hogy közvetlenül nukleáris telet vagy teljes globális pusztulást idézne elő. Tehát ők kevésbé tartanak a nukleáris fegyverek bevetésétől igazuk érvényesítése érdekében. Pakisztán és India, Izrael és az iszlám arab területek számára az egyetlen reményt az adja, ha mindent megtesznek, hogy polgáraik nacionalista érzelmeit csökkentsék, és gazdasági, társadalmi érdekközösséget vállalnak azokkal, akik egyébként megmaradnának veszélyes ellenségként.

8. Civilizációs kimerültség. A globális békére és jólétre nézve talán az egyik legfenyegetőbb veszélyt az általam „civilizációs kimerültségnek” nevezett jelenség hordozza. Ez akkor következik be, amikor egy ország polgárainak többsége kezdi úgy érezni, hogy munkájáért nem részesül kellő mértékű (anyagi és erkölcsi) elismerésben azoktól a gazdag kevesektől, akik ama cégeket és üzleti vállalkozásokat birtokolják, melyek az ő munkájukból élnek. Amikor úgy érzik, hogy saját kormányuk és annak hivatalai becsapják őket, hogy személyes szabadságukat fenyegetik közbiztonságuk védelmének címszava alatt, vagy a bűnözés meredek emelkedése miatt érzik fenyegetve magukat. Mikor úgy érzik, hogy a legújabb tudományos és technológiai eredmények csak néhány kiválasztott számára járnak előnyökkel, és túl nagy a kiválasztott kevesek és az összes többi ember közti szakadék. Amikor elveszítik az iroda-birodalom és a hatóságok iránt érzett tiszteletüket, mivel túl sok bürokrata és törvényvégrehajási hivatalnok korrump, és eltulajdonítja a közpénzeket. Amikor úgy érzik, hogy a demokrácia többé nem biztosít számukra biztonságos és egészséges életet. A szélsőségesek, fanatikusok és más erőszakos emberek ilyenkor tudnak hatalmas társadalmi káoszt, céltalan harcot, zavargást.

GYAKORLATI TENNIVALÓK

1. Ha vitába keveredsz valakivel, és szeretnéd, hogy ráébredjen, hogy látásmódja erősen torzult és hibás, kérdezd meg, gondolkodik-e néha a végtelenségről. Magyarázd el neki, mit értesz végtelenség alatt, olyan sokféle érdekes módon és szemszögből, amennyit ki tudsz hozni magadból, aztán figyelj meg, utána mennyire elbizonytalanodik, hajlandóvá válik nézeteid átgondolására. Persze mindennek alapfeltétele, hogy a te nézőpontod bölcsességre épüljön.

2. Ha ismersz valakit, akinek gondjai vannak, akinek bajban van az élete, aki menekül a valóság, a barátok, a család, a személyes felelősség elől (pl. kémiai szerekhez vagy extrém hangulatváltásokba), akkor ajánld neki, hogy olvassa el ezt a könyvet. Szerezz neki egy példányt, és figyelj meg, hogy teljes mértékben kihasználja-e a benne rejlő lehetőségeket, hogy hatásos és hasznos-e számára.

3. Ha unatkozol, és szeretnéd kipróbálni, milyen lehet nyilvános helyen kint ülni, és „ingyenes tanácsot” adni, csak rajta! De bizonyosodj meg róla, hogy kéznél van ez a könyv! Remek dolog az arra járóknak ajánlani. És ne feledd: a végtelenséget mindenkire alkalmazhatod!

4. Másold le ennek a könyvnek a Copyright oldalát több példányban, és oszd szét minél több embernek! Ezzel az erőfeszítéssel hozzájárulsz egy alulról szerveződő kezdeményezés népszerűsítéséhez, amely az eme könyv által létrehozható pozitív gondolkodás terjesztésére irányul.

5. Keress fel egyetemeket és főiskolákat, és ajánld fel, hogy segítesz a diákok osztályzatainak, tanulmányi átlagának növelésében azáltal, hogy végtelenség-tudatosságot fejlesztő plakátokat (példát találsz a könyvben), helyezel el az osztálytermekben lévő táblák fölött és más jól látható helyeken. Tarts egy kis előadást, és teremts új kapcsolatokat az érdeklődő diákokkal és tanárokkal!

6. Ha nagyon jómódú vagy, és szívesen segítenél társaságunk céljának megvalósításában, azaz a végtelenség elméletének terjesztése által a bölcsesség kialakulásának elősegítésében, vedd fel velünk a kapcsolatot!

7. Szervezz „Végtelenség Napokat” a bölcsesség, a szeretet, a béke, a bőség, az erőszakmentesség, a tolerancia és a tudományos kutatások terjesztése, elősegítése érdekében.

8. Vegyél minél több példányt ebből a könyvből, és ajándékozd oda barátaidnak, rokonaidnak, valamint azoknak, akikre szeretnél pozitív befolyással lenni a kormányzati, a hivatali, az üzleti és a politikai világban.

MÉG NÉHÁNY GONDOLAT A VÉGTELENSÉGRŐL

Mindannyiunkat, minden egyént önmagában, a végtelenség egészen más aspektusa (szelete) vesz körül, és ezek között sok átfedés, közös vonás található. Mivel valós körülményeink befolyásolják állapotunkat és ez által személyiségünket, következésképpen sehol a végtelenben nem létezik két, egymással tökéletesen megegyező individuum (egyén). Végtelenül egyediek vagyunk!

Néhány dolog valószínűleg relatíve végtelenebb más dolgoknál. Vegyük például a csillagok (szám)arányát a galaxisokéhoz képest, és az élettelen bolygók számát viszonyítsuk az élő bolygókéhoz! Ez viszont megint olyan, mintha azt mondanánk, hogy több alma van, mint narancs. Akkor ennek valószínűleg az az értelme, hogy a végtelenség nem csupán mennyiség, hanem minőség kérdése is.

A végtelenről való gondolkodás nem holmi időpocsékolás, ahogy azt, legalábbis látszólag, sokan gondolják. Valójában ez a bölcs gondolkodás és élet legfontosabb eszköze.

Az olyan elméletek, mint az Ősrobbanásé (hétköznapi kifejezéssel: Nagy Bumm) és a Nagy Összeomlásé, nem teljesen összeegyeztethetetlenek a végtelen fogalmával nem tagadják annak létezését. Valójában az általánosan elfogadott teória szerint végtelen számú univerzum létezik, valamilyen kapcsolatban egymással (a végtelen számú fraktálokhoz hasonlóan).

A bölcsesség az a képesség, hogy a tudásunkat általános életfeltételeink, életkörülményeink javítására tudjuk alkalmazni, hogy ez által megőrizzük agyunk egészségét, hatékony működését. Agyunk pedig elménk, értelmünk hordozója, azé az értelemé, amely az élet, a létezés, a végtelen megértésére törekszik. A bölcsesség és a végtelenség elválaszthatatlanok egymástól.

A világ legnagyobb feltalálói, felfedezői, tudósai, gondolkodói közül néhányan rendszeresen gondolkodtak a végtelen(ség)ről. Mindazonáltal, egy kissé meglep, hogy egyikük sem ismerte fel annak szükségét, hogy a végtelenséget a lehető legtöbb emberrel megismertessük. Talán a végtelenség megértésének különböző szintjei vannak, és én épp egy különleges sarokponthoz értem.

Egy végtelen valóságban nem létezhet a teremtésnek időbeli vagy térbeli abszolút pontja, és ezért nem lehetséges egy abszolút fizikai teremtő léte sem. Ezzel nem azt akarom állítani, hogy a nem-fizikai közös (egyetemes) lény vagy Nagy Spirituális Lélek nem létezhet.

A végtelenség egy olyan valóságot definiál, ahol tudatlanság lenne feltételezni, hogy csak azért, mert nehezen találunk rá bizonyos problémák megoldására, ezekre nem is létezik válasz. A végtelenség azt jelenti, hogy végtelen számú lehetőség létezik, és eszünket, értelmünket kell használnunk, hogy ezeket felderítsük először elméletben, majd megismerjük gyakorlatban is.

Akik bölcsek, tudják, hogy aki képes igazán helyes döntésekre, vagyis aki értelmileg kellően egészséges (ebből kifolyólag elég éber, tudatos), sohasem fog előre megfontoltan (szándékosan) rossz döntéseket hozni. Csak az elméjükben beteg, nem kellőképpen tudatos emberek gondolják, hogy a rossz, helytelen döntések a helyesek. De ez azt jelenti, hogy az egyetlen választási, döntési lehetőség a jó és a még jobb között van. A tévedés sohasem választás. Inkább a választási lehetőség hiánya. A szándékos rosszakarat (angolban: beteg akarat! – a ford.) igazán nem létezhet, hiszen a szándékosághoz választási lehetőségeink teljes tudatában kell lennünk, és ehhez a valós tudatossághoz pedig elménkben, értelmünkben kellően egészségesnek. A szűklátókörű, rövidtávú, sekélyes gondolkodás a hiányzó elméleti egészség (egészség-telenség) egy formája! Valaki vagy egészséges és bölcs, vagy beteg és tudatlan. Aki tudatlan, annak tettei nem lehetnek szándékosak, akaratlagosak. Akinek tettei nem akaratlagosak, az nem lehet szabad. A szabad akarat azt jelenti, hogy helyes döntéseket hozunk. Ezért a valódi gonosz csupán mítosz.

A végtelenség meghatároz bizonyos etikát. Egy teremtett valóságban az erkölcs a teremtőé, tőle származik (vagyis azoktól az emberektől, akik a teremtő kép(zet)ét alkották). Egy végtelen tér-idő kontinuumban (folytonosságban) az erkölcsöt a kölcsönösség (reciprocitás, viszonyosság) logikája határozza meg. Más szavakkal az, hogy csak olyat teszünk másokkal, amit ők nem elleneznek. Persze a kölcsönösség legigazabb formájában kimondja, hogy „csak azt tegyük egy másik emberrel, amit ő igazán akar, hogy megtegyünk, ellenkező esetben egyáltalán ne tegyünk vele semmit”. Röviden, a szabály nem az, hogy „csináljátok azt, amit én”, sem az, hogy „azt cselekedjétek másokkal, amit magatokkal cselekednétek”, hanem hogy úgy tegyetek másokkal szemben, ahogy ők azt akarják, pont”. Természetesen egy szabály csupán szabály, ha mindenkire egyenlően érvényes, különben nem szabály, hanem diktátum (parancs, előírás). És a diktátumok, lényegükönél fogva, tisztességtelenek, igazságtalanok és erkölcstelenek. Etikusak azok a szabályok, melyek mindenki érdekét leginkább szolgálják. Az emberek között vagy az önkéntes rend, vagy a káosz uralkodik vagy a diktatúra (parancsuralom), vagy a demokrácia, vagy az anarchia. A káosz és az anarchia mindig azt a veszélyt rejti magában, hogy megsemmisíti részeseit. A diktatúra mindig stagnáláshoz, az pedig szegénységhez, ami aztán visszahatva káoszhoz vezet. A demokrácia etikus rend, melynek célja az egyén jogainak és szabadságának védelme más emberek jogaival és szabadságával szemben, és a kisebbség jogainak és szabadságának védelme a többség jogaival és szabadságával szemben. Ez a társadalmi kölcsönösség,

illetve az együttélés erkölcsi rendszerének legjobb elképzelhető formája. A végtelenség etikája, mivel kölcsönös, azt is kimondja, hogy egy szabadon élő egyéni emberi lény jogai és szabadsága az egyének által fenntartott és nekik alárendelt szervezetek jogai felett áll. Az erkölcsi szabályok a közös törvények alapjai, és a törvények azon szabályok gyűjteményei, melyek célja az önálló egyének, nem pedig a tőlük függő szervezetek jogainak és szabadságának védelme.

A bölcsesség és a tolerancia kéz a kézben járnak. Az önpusztító emberi viselkedés korlátozása az egyén lerombolása (törvényes büntetés által) értelmetlen, vagyis esztelen, bölcsesség nélkül való. Az önpusztító viselkedés megfékezése a fizikai és pszichológiai okok felszámolása által (az ilyen viselkedést társadalmi betegségként kezelve), ésszerű dolog. A társadalom- és ezzel együtt környezetellenes (romboló, erőszakos) magatartás kialakulásának megelőzése minden demokratikus kormányzati rendszer felelőssége. A destruktív, erőszakos viselkedés kínzással vagy halállal való büntetése erkölcstelen, mivel kettős kockázattal jár: az egyik, hogy a végső tények bizonyossága szerint a megkínzott vagy megölt személy (minden kétséget kizáróan, vagy minden valószínűség szerint) ártatlan volt abban, amivel vádolták, a másik, hogy az ilyen büntetés bármely romboló, erőszakos személyt arra ösztönözhet, hogy még ártalmasabbá és erőszakosabbá váljon, ráadásul sokkal ügyesebb és kitérőbb módon. Azok akik e vélemény ellen vannak, bizonyos statisztikákra hivatkoznak. A kizárólag statisztikára építő közállásponttal és törvényekkel az a probléma, hogy legtöbbször elhibázottnak bizonyulnak, más releváns statisztikák hiánya hamis következtetésekhez vezethet. Ráadásul az úgynevezett megoldások gyakran nem kívánt következményekkel járnak, tehát a meglévő probléma elmérgesedik, és mellé újak is születnek. A halálbüntetés és a testi fenyítés nemcsak a demokratikus intézményekkel szemben jelent komoly fenyegetést bármely adott demokráciában, hanem hatástalan az erőszakos, destruktív bűnözés megfékezésében is. Ennek kettős oka van: egyrészt, ellentétben a homogén társadalmakkal (pl. Szaúd-Arábia), ahol a kulturális és társadalmi normák nagyjából egyformák, a demokráciák túl összetettek ahhoz, hogy a valós és vitathatatlan bűnösséget könnyen bizonyítani tudják (ami nem jelenti azt, hogy a nem demokratikus berendezkedésű országokban ártatlan emberek sosem lesznek elítélve), másrészt a legerőszakosabb, legdestruktívabb emberek kényszeres függőségben élnek afölött érzett izgalmukkal, hogy olyat tesznek, amiért megölhetik őket, és valószínűleg azzal a benyomással is, hogy az életüknek hamarosan vége, tehát semmi sem ösztönzi őket a törvények megtartására (arról a tényről már nem is beszélve, hogy a legtöbb komoly bűncselekményt drogok vagy az agyban történt kémiai változások hatása alatt követik el). Minden kétséget kizáróan bizonyított gyilkossági esetben az etikus eljárás az, ha elkülönítjük az elkövetőt, és megpróbáljuk rehabilitálni, amennyiben lehetséges. Persze ügyelnünk kell arra, hogy az erőszakos bűnözők ne egy helyen legyenek elzárva azokkal, akik nem erőszakos bűnelkövetők. Minden egyébe "büntetésnek" a rehabilitációt kellene szolgálnia, és felkészítenie az elkövetőt és a társadalmat egészében az etikus magatartásra. Hiszen a jelenlegi jogok és jogrendszer iróniája, hogy a legtöbb (átlagos körülményekkel és anyagiakkal rendelkező, vagy szegény és perifériára szorult) ember, akik közvetlen fenyegetést jelentenek, vagy kárt okoznak másoknak, kemény büntetésben részesülnek, de amit bizonyos, megfelelő hatalommal és pénzekkel rendelkező emberek kifinomultabb módszerekkel a társadalom és természet rovására tesznek, mindez az esetek nagy részében büntetlenül marad. És,

habár ők nagyobb kárt okoznak, mint az átlagos bűnözők, nemcsak megússzák egy apró sértés nélkül, de gyakran még jutalomban is részesülnek egyéb irányú jótékonyági tevékenységükért.

A maga teljességében soha nem érthetjük meg a végtelenséget, egy atomot, egy csillagot, egy almát vagy egy hangyát, vagy bármi mást. Amit valamiről megérthetünk, legyen az akár egy hangya, narancs vagy autó, az annak a bizonyos dolognak a lényege (ami belőle leginkább megjelenik számunkra, aminek így viszonylagos értelmet, célt tudunk tulajdonítani). Így tehát soha nem érthetünk meg teljesen semmit, de saját magunkhoz viszonyítva megérthetjük a dolgokat. Mik azok hozzánk képest, mit jelentenek számunkra, milyen célt szolgálnak, tehát megérthetjük lényegi természetüket. Amint egy hangya sohasem foghatja fel, mi az az óceán, de megismerheti egyetlen vízcseppjéből, úgy mi sem érthetünk meg teljesen semmit, így a végtelenséget sem. Lényegi természetét azonban megismerhetjük. Tehát megérthetjük, mi az a végtelenség, éppen annyira, mint bármi mást, mint önmagunkat, mint ahogyan mindenről megtudhatjuk: mi az önmagában, mi a természete, jelentése és célja. Mindennek van objektív és szubjektív jelentése... szó szerint mindennek!

Nincs más olyan irányzat, amely ennyire képes lenne felszabadítani a tudatot, felruházni bölcsességgel az emberiséget: alázattal csodálni az élet lenyűgöző szépségét, a mikrokozmoszt és a makrokozmoszt, a halál misztériumát, valamint az azon túli létezését mint maga a végtelenség. Amennyiben valaki nyíltan kételkedik igazamban, kezdje csak el bármelyik tudományág tanulmányozását, válassza akár a fizikát, akár a pszichológiát, a csillagászatot, a filozófiát, a történelmet vagy a matematikát. Egy idő után eljuthat oda, hogy egyetértsen velem. De nem azért kell mindezt megtennünk, hogy a valódi értékből valamilyen gyakorlati hasznunk származzék.

A SZERZŐRŐL • ÉS AZ INFINITY SOCIETY-RŐL

(ejtése megközelítőleg: [infiniti szoszájöti] / jelentése: A Végtelenség Társasága)

Jean-Pierre Ady Fenyő, aki korábban mint „New York City Legelső Ingyenes Tanácsadója” vált ismertté (lásd: The New Yorker magazin, 1987 augusztus 17.), 1964 július 23-án látta meg a napvilágot Washinton D.C-ben. Szüleivel beutazta a világot, mintegy hatvan országban járt élete során. Már húsz évesen olyan élményekkel, tapasztalatokkal rendelkezett, melyekre saját nemzedéke tagjai és a hasonló társadalmi háttérből származók csak kevesen tehettek szert. Ez a gazdag nemzetközi tapasztalat segítette világnézetének kialakulását, és a kulturális és társadalmi sokféleség iránti nagyra becsülését és törődését. Az általa bejárt helyek közül néhányat a háború tragédiája és borzalmai dúltak fel, romboltak le, máshol a nincstelenséggel, bűnözéssel, korrupcióval szembesült, és voltak olyan helyek is, melyek a tolerancia, a változatosságra épülő egység és a társadalmi, környezeti tudatosság együttthatásának felbecsülhetetlen társadalmi és gazdasági értékét bizonyítják.

Az 1980-as évek eleje J.P-t New York City-ben éri, ahol egyetemes filozófiáját kezdi formába önteni. 1987 tavaszán bizonyos személyes nehézségekkel küzdve egy időre az utcára kerül, ahol nyilvános helyeken üldögélve ingyenes tanácsokkal látja el a hozzá fordulókat, amely részben a társadalmi/szociális tiltakozás egy formája, részben a társadalmi fel- vagy megvilágosodás filozófiai eszköze (módszere). Hamarosan a

tömegmédiá is felfigyel rá, és meglehetősen híressé válik. A durván nyolc év leforgása alatt az ingyenes tanácsadás gyakorlatát folytatva több ezer emberrel találkozott, beszélgetett, és még sokkal többen fotózták. Levélben vagy személyesen felkeresett világszintű vezetőket, tanácsot adva mindenféle tárgykörben, néha igen lenyűgöző eredménnyel (a Közel-Keletre vonatkozó béketerv indítványa segített megtörni a jeget a korábbi ellenségek között).

1994-ben szerzői joggal ellátva, magánkiadásban megjelentetett egy kis könyvet, „Infinitism: Secret Key to the Doors of Wisdom” („Infinitizmus: titkos kulcs a bölcsesség kapujához” címmel. A könyv a világ néhány legbefolyásosabb emberéhez is eljutott. De arról keveset tudunk, hogy amit olvastak, mennyiben befolyásolta tetteiket. Biztos, hogy nem várt események is be fognak következni.

1998-ban megalapította az Infinity Society-t, melynek célja, hogy a végtelenség elméletét (fogalmát) szerte a világon elterjessze.

THE INFINITY SOCIETY

Társaság a Végtelenség Elméletének Terjesztéséért

A végtelenségről való gondolkodás a bölcsesség kulcsa, az pedig a békéé és bősége. –
JP Fenyő

A „The Infinity Society”-ről

A „The Infinity Society” intellektuális egyén(iség)ek közössége, akik közös cél érdekében, közös erkölcsi/etikai alapon és az egyéni szabadság mély tiszteletére építve lépnek szövetségre. A közös cél és szándék nem más, mint a végtelenség elméletének (fogalmának) terjesztése, és ez által a kíváncsiság, a nyitottság, nyitott gondolkodás, a bölcsesség és a tudományos felvilágosodás széles körben való növelése. A „The Infinity Society” nem vallási csoport, nem politikai szervezet, szekta vagy felekezet, nem etikátlan piramisjáték-szervező, nem üzleti vagy egyéb csoportosulás, amely a tagok vagy mások kihasználására épül. Szabályai egyszerűek és mindenki számára érthetőek, bárki elolvashatja ezeken a lapokon. A nemzetközi jogi normák szerint működik, figyelemmel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Emberi Jogi Nyilatkozatára. Helyesli és támogatja a társadalmi/szociális változás erőszakmentes módszereit, a szólásszabadság mellett áll, a tudomány, a technika és a társadalom szerveződésének erkölcsiségét igyekszik elősegíteni. Mottónk: A végtelenség valóság! Hitvallásunk: az egész emberiséget megillető bölcsesség, szeretet, béke és bőség.

AJÁNLOTT IRODALOM

1. Antoine de Saint-Exupery: A kis herceg (Magyarul is több kiadásban megjelent.)
2. Rudy Rucker: Infinity and The Mind 1982. ISBN 0-553-23433-1 Bantam - New Age Books, New York, N.Y.
3. Trina Paulus: Hope from the Flowers 1972. LCCN: 74-179985 Newman Books, Paulist Press New York, N.Y.
4. Eli Maor: To Infinity and Beyond 1987. ISBN : 0-691-02511 -8 Princeton University Press, Princeton, New Jersey

5. Carl Sagan: COSMOS 1980. ISBN : 0-345-33135-4 Ballantine Books -Science, New York, N.Y.
6. George Gamow:One, Two, Three... INFINITY 1947, 1961. ISBN : 0-486-25664-2 Dover Publications Inc., New York, N.Y.
7. Lewis Carroll Epstein: Relativity Visualized 1992. ISBN : 0-935218-05-X Insight Press, San Francisco, California
8. Benjamin Hoff: Micimackó és a Tao Tericum 1993. ISBN: 963-8453-00-1 Benjamin Hoff: The Tao of Pooh 1982. ISBN : 0-14-00.6747-7 (Magyarul is több kiadásban megjelent.) Penguin Books
9. Ray Bradbury: Marsbéli krónikák Európa 1982. ISBN: 963072601 Ray Bradbury: The Martian Chronicles 1950. ISBN : 0-553-27822-3 Bantam Books, New York, N.Y.
10. Guy De Malac (on Gandhism) :Seven Steps To Global Change 1987
11. Graham Hancock, Robert Bauval, John Grigsby: The Mars Mystery. Penguin Books, 1998.

GALÉRIA

KÉPEK

THE MOST IMPORTANT THOUGHT • Secret Key to the Doors of Wisdom

A Philosophical Tool As Discovered & Expressed By Jean-Pierre Ady Fenyo

Based on "INFINITISM", Copyright 1994 Fenyo

The most Important Thought

Copyright © 2000 Fenyo

First Printing

Silver Aleph Books

January 8, 2000

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the author or publisher, except for this page.

The author may be contacted at e-mail: JPAF64@YAHOO.COM or by writing at the postal address of the author in the 17th edition of Marquis Who's Who In The World (Millenium 2000 edition).

Published simultaneously in the U.S. and somewhere else in infinity.

Printed in the U.S.A.

DEDICATION

I should like to dedicate this book to all the wonderful and sensitive people in my life,
To Larry Alaimo, for being so kind,
To my mother, brother, father, uncles, aunts, and others who have cared for my welfare,
To my friends and acquaintances Valerie Fellner, Azita Mashayekhi, Robert Gruber, and Kathy my dear, and too many others to mention here...

Especially to my grandfather, Max Fenyo, whose example inspired me to think of and write about new things...

To my role models, M.K. Gandhi, Albert Einstein, Maria Montessori, Dr. Martin L. King Jr., Pres. Nelson Mandela, P.M. Shimon Perez, Isaac Asimov, Ray Bradburry, Kurt Vonnegut, Philip K. Dick, Antoine De Saint-Exupery, Trina Paulus, Noam Chomsky, Benjamin Kingsley, Billy Joel, Benjamin Hoff, Baruch B. Spinoza and Carl Sagan. Plus the Kinks and Sting. Thankyou.

WARNING! CAUTION!!

Be wise! Question all that you are about to read herein, accepting nothing as fact until you are certain that you are certain. Also, beware of the fact that thinking about and/or meditating on the concept of infinity, without first accepting the eternal presence of love, is dangerous and contrary to the full truth of infinity (which encompasses everything, every emotion and every idea, including the most important reality of all: LOVE).

May simple but deep thoughts and words fill your life with meaning and reason. May wisdom, love, peace and prosperity be yours.

The author.

FOREWORD

As you know, you are infinitely unique, but you are also well aware of how complex and dangerous the world has become, and it frustrates you that it seems there is little you can do to make a significant difference. But something in you, whether you are aware of it or not, senses that there is still hope. Hope that people all over the world will begin to realize how incredibly rare, precious and beautiful life is and how important it is to learn to see things in a different perspective, to look up at the stars and take in the big picture. To think about time, space and change as never before and realize how meaningless it is to hate people (as opposed to hating bad ideas, words and behavior), and to fear benign differences and unstoppable change. You hope that people will wake up to the real promise of a lasting Era of True Enlightenment based on tolerance, unity-through-diversity, wisdom and love. The technology is at our fingertips, but our minds need to open up and absorb the new.

This book is meant to convey an idea whose time has come. The idea that getting the world to think about the "big picture", about the infinite, is far from a wasted intellectual experiment, but the most promising nonviolent, social psychological method for changing the way people think and behave the world over.

As you know, most philosophy books are long, drawn-out and hard to read affairs that send even some of the most serious readers wandering off into the doldrums. And they can also be too dry and technical, explaining why many fairly literate people avoid philosophy books at all costs. In light of these factors I have made much effort to insure that my philosophical view is expressed in as simple terms and manner as possible.

Nevertheless, it must be pointed out that I intend to complete a much more thorough and detailed volume to satisfy the expectations of those who claim to take philosophy more seriously than the average person does. Such a book will take me years to complete and would cost much more than most people can, at present, afford to shell out. And given the urgency of the overall general situation worldwide we do not have the time to wait for such a monumental effort. That is why this book should not be criticized for being too simplistic. It is meant to reach the majority of people, and not the university level specialist or professional.

This book is about wisdom and how people can become wise by thinking about the infinite.

There are those who would say that wisdom is something one is lucky to have, something one is either born with, but not something that can be learned or developed. They are wrong. Whereas intelligence, in general (as regards its six or eight known forms), is, more or less, the ability to gather (perceive), store (connect) and retrieve (express) information, wisdom is the ability to apply information (knowledge), gained through intelligence, towards the making of a fulfilled, meaningful, purposeful, healthy and loving life (both on an individual basis and a social group basis). Clearly the only road that can take humanity in the direction of real progress is a democratic road, based on freedom and basic human rights. But democracy can only work, as it is intended to, if the vast majority of people are sufficiently intelligent and wise. Sufficient intelligence is becoming a reality by means of mass media technologies (television, radio, etc.), the Internet and the increasing availability, accessibility of information and knowledge. But sufficient wisdom is not yet (as of the time of this publication) becoming a reality. That is what this book and my other activities are meant for. I have found a method by which people can be motivated and instigated to think and behave wisely.

Clearly, the world's social and environmental problems can only be properly dealt with if the majority of the world's people and their democratically elected leaders are sufficiently wise. But there are many indications, scientific and otherwise, that we have very little time left to effect the appropriate changes. Aside from the obvious dangers posed by overpopulation, demographic imbalances (age and sex-based), environmental degradation (e.g.. rain forest losses, and air, water and soil contamination), and mass epidemics/famines, we have also to consider the threat of very small, inexpensive weapons of mass destruction, cheap weapons of terror, micro-technology, chemical weapons (general and psycho-neural), and the growing number of disenfranchised and extremely angry young people willing and able to use these weapons in the name of all manner of sick and senseless ideals. What's more, there are also the potential threats of a new Ice Age and large chunks of material heading our way in the vast dark expanse of interstellar space. And, perhaps just as dangerous, is the relatively unlimited power and influence of the super-rich and their multinational companies over every aspect of our daily lives. In other words, the threats to world peace and prosperity are either intentional, natural or unintentional e.g.. mega-corporate tinkering with the social (psychological) and physical health of human beings.

So, the world needs all the wisdom and love it can possibly muster, but true wisdom and real love without all the contradictions inherent in all religions, political systems and other ideologies. Which, mind you, in no way is meant to suggest that religion, politics and other ideologies are without merits, or void of any positive values. But the world needs to find a way to unite as much as possible and though ecumenical and moderate political efforts are quite helpful and much appreciated, they are not the full answer. A world where we avoid hitting each other on the head is not the same as a world in which we help each other to diminish ignorance and create effective concerted mass efforts.

Albert Einstein spoke of our need to keep our minds open to the awe and mystery of the universe(s). Mohandas (Mahatma) K. Gandhi spoke of our need to use nonviolent methods of conflict resolution. Baruch Benedict Spinoza spoke of our need to be scientific and yet spiritual, and thus to be as highly ethical as possible. I speak of all these, combined.

Please take note of the fact that the format of the Socratic" part of this book is rather unique among philosophy books. For as you will find one page will provide the question and the following page the answer and a new question, allowing you to formulate your own answers to these questions and compare your own point of view with mine. This will definitely help you follow the clear, concise and logical pattern of ideas to a reasonable conclusion.

The idea that infinity is the ultimate concept for the mental evolution of our species, from the Homo-ignoramus we have been so far to the true Homo-Sapiens we presently assume we are, has been touched upon, but never fully developed and formulated, by quite a number of philosophical thinkers and theologians throughout history. The realization that the concept of infinity must be made popular and disseminated throughout the world is mine. At least, so I have been informed by those professionals specifically concerned. It would not surprise me if it were some day found out that all the lasting, peaceful civilizations of our galaxy's region had to arrive at this same realization before they could stabilize their civilizations enough to be able to reach out to each other and develop superior technology.

Given our dismal global state of affairs and limited vision it should not surprise us if it turns out that a nearby civilization avoids direct, open contact with us. There is no point in depriving another planet's civilization of their sense of independence and evolutionary self-control. After all trust is the most important element in any friendly relationship, and we would never be able to trust any civilization which we knew had the power to manipulate our way of thinking. As we all know, the best relationships are those between people with similar levels of intellect, whereby neither one is subservient. So, another good reason for us to want to create global wisdom by promoting infinity is the possibility that it will convince any nearby civilization that we are worthy of mutual respect and meaningful contact (as well as any technological exchange and benefits thereof).

As the Founder and Director of The Society for the Dissemination of the Concept of Infinity, or The Infinity Society (for short), I can only hope that my ideas will convince the right people with sufficient means to help achieve total global infinity consciousness. And for those of you that would like to help this noble effort, but lack the means to make a major contribution I can only remind you of the old adage: "a little here and there is a lot everywhere".

For the ultimate skeptics I would like to say the following (phrases I've been quoted for):

1. Some of the greatest discoveries have been of things that were so blatantly obvious that they were overlooked by the skeptics of the world.
2. The mark of true genius is the ability to think of something that one would not have otherwise thought possible. And then put that thought to the test of reality. Think of that which you would not have thought of; that's discovery!
3. That which seems least likely to be relevant might just as well be the most important.
4. Almost all things are relatively relative, therefore, it follows that some things are somewhat absolute and others are absolutely absolute. That is to say, if all things are relative then even relativity is relative.
5. Infinity is everything you never thought it could be and more.
6. How could you possibly know anything about something you know nothing about until you dare to find out what it is?

You might ask, what ever made me want to think so much about something so seemingly unreal and cold as infinity? Well, when I was six my mother took me one day to the circus. And before the show of shows began darkness filled the huge circus tent, such that a bright point of light could be seen above appearing through a hole in the tent's canvas. Well, even though I had seen starry nights many times before, it took this particular situation to give rise to a profound question in my mind, I asked my mother whether the stars at night were holes in the canvas of the sky, and she answered that they were huge balls of fire like our sun, but very far away. Which then gave rise to an even greater question. You see, I was a lot like The Little Prince (Antoine De Saint-Exupery's character), always asking questions, one after the other, and never allowing them to remain unanswered. Well, I asked my mom, what was beyond the stars, to which she answered that there were even more stars and so on, forever and ever. Well, you can imagine how disturbing it was for me, especially at that very young age, to come to the realization that, unlike all other things I had seen and experienced, there was this "everything" that went on and on, forever, without head or tail! I can assure you that I was the only child I knew that thought about such things.

I think that almost all of us had at some point in our childhood a point when we suddenly realized that not everything had a beginning and an end, and that that "not everything" was another "everything" everywhere and everywhen. But the routine of daily life, the absorbing details of learning how to be more acceptable and the complications of modern-day survival have managed to keep our minds too busy dealing with the immediate world of our lives to ponder the mystery of it all, as once upon a time we so wonderingly did. It is to those of you that have felt so "alone" when thinking about the

infinity with whom I most wish to share this book. For we are the children of parents who did not know how to handle our deep and insatiable curiosity. We need to come together and learn to be truly alive and truly free, so as not to be afraid of being a bit nervous about the fact that we can never know it all. For out of this healthy fear we become more human, more desiring of love and reason, of tolerance and understanding, of peace and prosperity for all.

War, crime, corruption are not meant to be, but are symptoms of a sick world. Antisocial and anti-environmental behavior are not really intentional, but born of ignorance. If we want to make this world a better place for our children and their children to come, then we must not allow narrow-minded, short-term oriented, shallow thinking to continue to be the norm. We must incite our fellow humans to become open-minded, long-term oriented and deep thinking (i.e.. wise). Only then will we be able to rest our bodies in peace when the time comes, and only then will we be sure that our souls have fulfilled their purpose (i.e.. to love). Only then will the greatest and best adventures begin.

May your mind and heart open up to the awe and mystery of it all. May your children or those of your friend(s) come to think of you as the wisest person alive. (Wouldn't it be a much better world if we competed to see who could be wiser? Of course, truly wise folk know that that would be a very foolish thing to do, for true wisdom is a quality state of mind, and qualities cannot be competed with!)

The little fella with them big ideas.

A SOCRATIC APPROACH

What is the problem?

The problem is that we live in a world whose biosphere is in danger of disintegrating to the point where all life, including our own human life, will likely disappear, and in a very painful and frightening way.

What causes this problem?

This problem is caused by people, both among the leaders and among the masses, who commit acts of violence towards other people and towards other life-forms without realizing the sum effect of what they are doing and how by being so violent they are failing to satisfy their true needs and desires.

What is the solution?

The solution is to be found by understanding how the people who cause the problem think, why they think that way, and to find a nonviolent way to change their incorrect way of thinking and behaving. For it aren't the diseased patients who must be harmed and killed, but the disease itself.

How do people who wantonly start wars, or join wars, who commit crimes, who are corrupt, who are antisocial and anti-environmental, and who are violent, think?

"The most beautiful thing we can experience is the mysterious. It is the source of all true art and science. To whom this emotion is a stranger, who no longer pauses to wonder, and stand rapt in awe is as good as dead."

- Albert Einstein (1879-1955)

People who are violent, antisocial and anti-environmental think on the basis of irrational fear(s) (as opposed to caution) and person-directed hate (as opposed to anger towards incorrect behavior), and as a result they exhibit what we call greed and insensitivity.

How can we change the way such violent people think?

"In a gentle way you can shake the world."

- Mahatma Gandhi (1869-1948)

In order to change the way such violent people think we need to find the common source of these their thought, and to find that common source we need to determine what general world view such violent people share in common.

What is the worldview or general perspective that violent people share in common?

(This is a rather difficult question to answer, but it helps to consider the opposite question: what worldview do wise, thus logical, nonviolent people share in common?)

I know a little about everything in general but hardly anything about anything in specific. So, all I know is that I don't know all.

- The author

Violent people share a worldview that is one of limits, limitation, the impossibilities rather than the possibilities, the finite rather than the infinite. They suffer from limited vision or myopia, and tend to feel threatened, impotent, frustrated and insecure. They are narrow-minded, short-term oriented and shallow thinking. Their misdirected anger leads to a sense of alienation from "others" (i.e.. people who do not share their ways), and this misdirected anger turns into hate when "others" seem to prevent them from being able to live in safe and secure circumstances. Their limited sight and insight prevent them from seeing the real world, and so they become trapped in a false world filled with myths and lies, from which escape is hard.

How can we change the way ignorant people think and make them open-minded, long-term oriented and deep thinking (i.e.. wise)?

"The known is finite, the unknown infinite; intellectually we stand on an islet in the midst of an illimitable ocean of inexplicability. Our business in every generation is to reclaim a little more land."

- T.H. Huxley (1825-1895)

If ignorance is narrow-minded, short-term oriented, shallow thinking, and such limited thinking is the source of violent behavior, then we need to get people who are ignorant to be open-minded, long-term oriented, deep thinking. And to change the way people think we need to find the one central thought or concept that is the source of such thinking. For people think and behave according to, or in direct opposition to, how they see the world around them, and their worldview is based upon their conceptions and preconceptions about how the world is, was and should be. If they see the world as one of very limited possibilities then they are likely to accept the false notion that there is nothing more worth thinking about. And then they fail to see the connections, and fail to consider the value of coexistence, cooperation, tolerance and universalism.

So, what exactly is their central concept?

"Infinity! No other thought has ever moved the spirit of mankind so profoundly, no other idea has so richly stimulated his intellect; yet no other concept stands in greater need of clarifying."

- David A. Hilbert (1862-1943).

The central concept of those who are violent is that of the finite! So we must get such people to think about the opposite of finite, which is none other than the infinite! If narrow-minded, short-term oriented, shallow thinking people are given the opportunity to think about infinity and the infinite, then they will start to become open-minded, long-term oriented and deep thinking, or wise. And wise people are never willingly violent, antisocial or anti-environmental. Wise people avoid contributing to war, crime and corruption as much as possible, and, in stead, try to diminish and prevent war, crime and corruption.

How do we get people to think about infinity?

"To what purpose should I trouble myself in searching out the secrets of the stars, having death or slavery continually before my eyes?"

- Anaximenes to Pythagoras, according to Montaigne.

To get people to think about infinity we must use methods of mass advertising and public awareness raising as used by the best advertising and publicity agencies the world over. For example we must erect large billboards and post posters (see page 55), in the most frequented public places of major cities and towns throughout the world, which best convey the concept and notion of infinity. Such printed visual tools should have star-

scape backgrounds and words that include a general, yet concise definition of infinity. Such a poster might read: "Have you thought about infinity today? The reality of no beginning and no end to space, time and change. Open your mind and heart to the awe and mystery of it all." These printed items should be simultaneous to a general TV, radio, Internet and printed media public awareness campaign showing a connection between infinity, mass wisdom and solving the worlds problems.

"Infinity converts the possible into the inevitable."

- Norman Cousins, in an article in the Saturday Review (1978)

CONCLUSION

Without irrational fear, and person-directed hate there can be no war, crime or serious corruption, and without violence, be it socioeconomic or outright physical fighting, we will be able to unite humanity behind efforts to improve our social circumstances, our environments, and increase our chances of surviving an Ice Age or an oncoming meteor. Extreme nationalism, religious intolerance, racism and political extremism will all be seen for what they really are; a terrible waste of life, time, energy and money to be avoided at all costs. Demagogues, dictators and elitists will have to change or become history's ridiculed and lonely few. But all this can only happen if we diminish ignorance and foster wisdom. And that, as I have demonstrated, can only happen if infinity is applied as the most effective, nonviolent, mass social psychological tool for global change by diminishing ignorance and raising wisdom. No other concept has the same ability to open minds.

We can easily dismiss the assertions contained herein as the words of a well-intended, naive idealist, but how could we then ever be sure that we didn't condemn to death a great idea?

The only way to find out is to try it out, and the worst thing that can happen is that we put a few more wise thoughts in front of the public eye for the world to ponder. But if it works, as I know it will, then we will thank our blessed cotton socks that we didn't throw away the winning lottery ticket.

The old argument that too many wise people running about would make the world a very dangerous place, if ever true (I think not), no longer holds water. The world has become an extremely dangerous place where people can no longer easily trust their sources of food, water, air and their fellow human. If someone wants to cause a whole bunch of innocent people harm then there is little today that can really stop him or her.

The other old argument that if people start to philosophize too much they will stop attending to their jobs and other social responsibilities is also nonsense. People who think deeply tend to improve their job performance and show greater concern for the welfare of their family, friends and neighbors.

So, there you have it. Think about infinity and reap the rewards.

GENERAL DEFINITION

In.fin.i.tism (in-fin-e-tiz-em) n. 1. A mathematical principle. 2. A turn of the Third Millennium philosophical tool or method that disseminates the concept of infinity in an effort to reduce narrow-minded, short-term oriented shallow thinking (i.e. ignorance), and thereby allow for the growth of open-minded, long-term oriented, deep thinking (i.e. wisdom). Infinitism suggests that by daily practice of thinking about the general concept and notion of infinity (i.e. the reality of no beginning and no end to space, time and change) one is better able to see and understand reality, and thus better able to deal with reality's consequences. Infinitism as a nonviolent, social psychological method for changing the way people think was discovered, formulated and proposed by Jean-Pierre Ady Fenyo, a philosopher born in the second half of the Twentieth Century (AD). He became famous for his habit of sitting out in public places and applying the Socratic method to those who sought his advice and insight. He later founded The Society for the Dissemination of the Concept of Infinity, a.k.a.. The Infinity Society, which actively promoted the aforementioned method. The method proved successful and Fenyo was awarded the Noble Peace Prize.

PRACTICAL EXAMPLES

The following are real life stories that better illustrate the value of infinity as a practical concept for change:

"If in the infinite you wish to stride, simply take a walk in the finite on every side."

- J.W. Goethe (1749-1832)

One of the very first times I ever experienced the fantastic effect of infinity on the way a person can change for the better occurred in the Spring of 1987, when I began my vocation of sitting out in public places and offering passersby "Free Advice", for which I soon got a lot of media attention, including an article that appeared about me in the August 17, 1987 issue of The New Yorker magazine.

You see, for years I had been developing and writing down my ideas on how our world might become a better place if we all opened our minds to "The Big Picture" (i.e. the infinite universe). And though so many people throughout the ages had touched upon this general idea, it struck me as odd and suspicious that institutions of higher learning and government agencies weren't actively promoting such ideas.

So, being that I had fallen into some difficulties of my own I decided that what the world needed was some real, down-to-earth Socratic-style philosophical exchange.

So, there I was sitting on top of a large iron chest that concealed a water-pump, right in front of The Niagara Falls Laundromat on 7th Avenue South and Bleecker Street in Greenwich Village, Manhattan, New York City. And in my hands a simple but practical sign that read "Free Advice" in big black letters and in smaller letters was a disqualifying statement, "Not qualified to give medical or legal advice. Not a religion, cult, sect or any other organized ideology." Given that we were living in the Era of Greed, as defined by the Reagan's trickle down economic doctrine, the appearance of someone offering something for free caught the eye of almost everyone who passed by. But the real irony

in it all was the fact that the person offering the advice was not some old man with deep-set eyes, spectacles and a long gray beard, but a young, soft-faced, dreamer.

Well, one evening I was approached by a young man wearing heavy gold chains, expensive brand name leather jacket and sneakers, and looking very much like a hard-core rap artist or a drug dealer. He took one look at my sign, reading aloud the words "Free Advice", adding the words "you faggot, take this" and took a swipe at my face. Fortunately, I had already experienced similar attempts at assault and was quick in avoiding his heavy hand. I then did something totally unexpected. I asked him whether or not he had ever thought about infinity. To which he stepped back and, though hesitantly at first, began having a discussion with me. And though throughout much of what must have been around half an hour he often tried to belittle me, he left pondering what I had told him about infinity and the need to think a lot about it. I had also suggested to him that he should buy a picture book on astronomy, *The Little Prince* and a book titled, "Infinity and the Mind" by Rudy Rucker. I did so having told him that I thought he was a wise man deep inside who had trouble expressing his wise thoughts. As you know, it never hurts to help build positive self-confidence in people who are otherwise vain and vulgar.

Well, what do you think happened? About two or three weeks later, as I was doing my usual thing (free advice), a young man, dressed in simple, but colorful cottons, comes up to me and tells me how blessed he thought I was, and how much he owed me for having changed his life. He asked me if I could remember who he was, and I had to admit that, though his face looked familiar, I met so many people every day that it was very difficult for me to remember every single person who came to me for advice. He then told me about our encounter and offered me a hundred dollars, which I suggested he should give to someone more needy. I also told him that he owed me nothing, for it was his own efforts that had made the difference. He told me about how he had quit working as a car mechanic a couple of years ago and had become a drug dealer, and how he had now realized how wrong he had been and was once more working as a car mechanic. He told me how thinking about infinity had changed the way he saw the world around him, and how it made him realize that it was senseless to risk and harm life, when there was so much to wonder about. I thanked him for proving my point and felt a tremendous sense of inner euphoria at having saved someone from a life of violent crime.

"There are mysteries within mysteries, gods above gods...that's what is called infinity."

- Jean Cocteau (1889-1963)

One of the universities that I attended was a place where most of the students exploited the fact that it was state run and cheap beer flowed like milk in Eden. As a result campus life was not conducive to true intellectual enlightenment. And in the Psychology class I attended the majority of the students had low grade point averages and little regard for the woman teaching us, or for each other for that matter. So, after a few weeks of seeing how much the poor woman was suffering it occurred to me that this might as well be an opportunity to try out my theory. I went one day over to her office and told her what I had in mind. She was skeptical, but could see no harm in trying it out.

So, the following week, before class began, I posted a hand-made collage poster. The main background image was that of a spiral galaxy surrounded by star clusters. And on it I pasted words which read, "Infinity! Think about it. The reality of no beginning and no end to space, time and change!" And, as agreed, I gave a short speech on infinity and how it works to create wiser thinking. The class listened quietly, and the poster remained above the blackboard for quite some time.

Well, within weeks, our teacher noticed how attentive and well-behaved most of the students had become, and mid-term test results a couple of months later proved that something significant had actually transpired. But the proof was only circumstantial, and the teacher was called in by her superior (the Dean), who told her to remove the poster, as it violated certain state rules (or so he claimed). And that was that. I moved on to another part of the country, and the teacher continued to deal with business as usual, or so I imagine.

"The only problem with this infinity thing of yours is that there is no end to it."

- My friend, Larry Alaimo

Among my many college day friends was a young man whom I first met while doing my "free advice" thing as a hobby in the main lounge of the college campus center. His name was Ed. I will spare him any undue attention by omitting his family name.

Anyway, the pre-Twenties teenager I would later come to know as Ed, saw me sitting with my sign and decided that he would get a kick out of trying to debunk me. He came over and sat down next to me and asked me for my opinions on religious issues.

Eventually he began to quote certain religious texts and claimed that I was a sinner and would burn in hell. Well, this provoked me to talk to him about infinity. At first he seemed unable to put logical thoughts together, but eventually I was able to get him to understand a few main points regarding the implications of the acceptance of the notion of infinity, such as how in an infinite universe an absolute physical creator was an impossibility. He left claiming that I was in need of serious help. And I thought I would probably never again have to talk to him about anything.

But I was mistaken, for a few days later he came he came back to where I was practicing my vocation and told me how surprised he was to find out that infinity was an actual word, which exists, in all the major dictionaries. After all, during our first encounter he had denied that infinity could possibly exist, and was certain that there was a point in past time before which not even time existed, therefor nothing existed and certainly not even space. He had gone so far as to claim that I had invented the idea of infinite space. To him the word infinity had meant nothing more than a finite number so big that one could not imagine or count it, and not a totality without beginning and without end. Now he was sorry and apologetic, and the realization that infinity must exist had forced him to reconsider, change and even drop certain previously deeply held views. Within a few days he had turned from being a person who held racist and intolerant views to a person truly astonished by how narrow-minded, shortsighted and shallow he had been. It was the beginning of a quiet friendship, and I will never forget the extent to which he tried to show his gratitude.

"Nonsense! Infinity is a store in Austin, Texas."

- Azita Mashayekhi

In 1987, the year I first started being a sidewalk philosopher, a group of Japanese automobile company executives saw me one evening doing my thing in Greenwich Village. They were curious about my habit and asked me if I would tell them their future. I explained to them that I was not that type of advisor, but upon being informed of their positions, I suggested that they should produce a relatively environmentally friendly hybrid car and that they should call it an "Infinity". Of course, I cannot prove all this, but it gives me great satisfaction to think that I was probably responsible for naming a line of cars. My only lament is that they are not the type of hybrid cars I had in mind. (Mind you, I am also convinced that my advice has influenced Wall Street, the Middle East Peace Process, and Woody Allen's social life. Believe it or not (!), as Ripley would say.)

REASONS FOR URGENCY

On the eve of the year 2000 many people throughout the world feared something catastrophic might happen. Many but not by any means the majority. Most people feared relatively minor incidents of terrorism and sabotage, but thanks to the efforts of many of the world's best intelligence and security services, both governmental and private sector, even those were few and far between. I, for one, knew that great powers, secular big business and irreligious China to name two, would be doing quite a bit to thwart extremists and fanatics attempting to exploit the symbolism of the chronological event. Even so, I also knew that there are plenty of very angry (with certain reason to be) young people all over the world who don't need to join groups in order to effect serious harm to society at large. But just because a change of date has taken place does not mean that these angry survivors of wars, of nuclear reactor accident radioactivity, of extreme poverty, of excessive criminal punishment, have simply disappeared. The young and angry are all around us, and though we cannot accept the violent methods most of them are willing to use, we must realize that many of their grievances are genuine and need to be resolved.

War, crime and economic corruption do more than just kill people, wound and injure people and destroy property, they also do great harm and injustice to generations now and coming. And its the young people who do not yet have mates, families and children of their own who are more likely to take vengeance on both the guilty and the innocent, in such ways as to diminish the general public's sense of security. And when public security is too low or virtually nonexistent then entire groups of people and countries can become extreme in their policies, and unwilling to improve the overall human and world ecological situation. And then all our efforts, such as supporting The Sierra Club, Amnesty International, Greenpeace, Medecins Sans Frontiers, The Red Cross Red Crescent, The Green Cross, Medical Doctors for Nuclear Safety, Foodaid, World Hunger Project, UNICEF and what not become severely diminished.

Unless we can reach out to all people around the world and change the way most people think, from ignorant violent behavior to wise creative behavior, then public security everywhere will suffer, and the risk of total social meltdown (as happened recently in

places like Somalia, Afghanistan, and places in South East Asia) will increase the world over.

Public security and private security are directly connected to each other, and the world's wealthiest people are getting very weary of the inability of democratic governments to provide adequate security, but most of them realize that there are no better (safer) alternatives to democracy and relative freedom based on general human rights. So, as the world's wealthy few, the vast majority of whom reside in the developed nations of North America, Western Europe and the Far East, begin to see that public security in general is seriously endangered by extremists and disenfranchised violence-prone youth, they will tend to develop and implement highly questionable methods of public control that will bring us ever closer to George Orwell's nightmarish "1984" world. So the delicate balance between wealth maintenance, democratic society and related institutions, and public security requirements is constantly being challenged. That is why the need to find a magic bullet against extreme and violent ideologies is most urgent, and that is why I think my method should be considered.

The list of reasons for the urgency is long, but worthy of our attention. Which is why I have compiled a list of social and environmental problems and concerns that must be resolved.

1. Overpopulation. Three times as many people alive today as lived one hundred years ago!
2. Epidemics. Increase in population concentrations and abuse of antibiotics could lead to near mass extinction!
3. Fresh Water Limits. Excessive depletion of the world's fresh water tables could cause major regional wars, possibly leading to a global war!
4. Weather Extremes. Natural and man-made factors, such as soil erosion, air degradation, ozone depletion, and the onslaught of a new ice age, could cause the world's weather to become extremely erratic and destructive, leading to extreme weather catastrophes and social meltdown, thus regional and global war!
5. Low-tech Terrorism. The inevitable process of globalization has left many people out in the cold and feeling anger towards the world's great economic powerhouses. Some will try to take out their anger through violent acts of terror, and major population concentrations may become the targets of these unscrupulous persons using poor man's weapons of mass destruction, such as those made of household chemicals. Any such terrorist attack could cause even more harm than the initial hundreds killed by creating mass panic and hysteria, leading to chaos, anarchy and total social meltdown, which would then risk spreading to neighboring regions and countries!
6. Hi-tech Terrorism. Groups of people from those communities or nations left too far behind in the process of globalization will try to hold powerhouse countries and even the

world at ransom by threatening to cause massive harm. They will probably want to prove their ability to do such massive damage by harming a sufficiently large number of people. But they will prefer to use hi-tech methods, such as; low grade nuclear devices, massive cyber-strikes, bacteriological weapons, virological weapons, chemical water poisoning, chemical gas attacks in enclosed spaces, chemicals that cause mass paranoia, and framing one of two neighboring nuclear adversaries in an attempt to trigger a limited nuclear conflict that would seriously damage the world's agricultural output and economic prospects ("Do what we say, or next time it will be worse yet.")

7. Nuclear Conflict. The fact that Pakistan and India are both equipped to fight a limited but nonetheless devastating nuclear war should worry us plenty, for their differences are so severe that their ability to build bridges of lasting peace is, for the time being, severely limited. And it is only a matter of time that they will lose their nerves. And though China would also be harmed (which is why China works as an indirect stabilizer), there is little to stop an extremist minority in either country from triggering an irreversible escalation of fear and conflict. And unlike the US and the former USSR, Pakistan and India, as is also the case with Israel and Iran (Iran is thought to have a limited low-grade nuclear arsenal), do not have the fear of being able to directly cause a nuclear winter or total global annihilation. So they are less afraid of using their nukes to prove their points. The only hope for Pakistan and India, and Israel and the Arab Islamic world, is to do everything they can to reduce their own citizens sense of nationalism and create common economic and social interests with those who are otherwise able to continue being very dangerous enemies.

8. Civilization Fatigue. Perhaps one of the most dangerous threats to global peace and prosperity is what I call "civilization fatigue". This happens when the majority of a country's citizens begin to feel that their labors are insufficiently awarded by the wealthy few who own the companies and businesses they work for, when people feel that they are being ripped off by their own government and its agencies, when people feel that their personal freedoms are being threatened in the name of public security measures, or are being threatened by a rampant increase in crime, when people feel that the benefits of the latest in science and technology are only for the privileged few and the gap between them and the few is too great, when people have lost their sense of respect for officialdom and authority, because too many bureaucrats and law enforcement officers are corrupt and stealing the public financial trusts, when people feel that democracy can no longer insure them a safe and healthy life.

This is when extremists, fanatics and other violent people are best able to create massive social upheaval and disorder.

PRACTICAL THINGS YOU CAN DO

1. If you are at odds with somebody and you want them to realize that their way of seeing things is severely flawed and skewed, then ask them if they ever think about infinity. Explain what you mean by infinity in as many interesting ways as you possibly can, and then watch how unsure and willing they become to consider your point of view. Given that your view really is based on wisdom.

2. If you know someone who is having trouble in life, who escapes from reality, from friends, family and personal responsibility (by chemical abuse or extreme mood swings) then suggest to them that they should read this book. Get them a copy and watch to see if they take full advantage of its potential effect and benefits.
3. If you are bored and would like to try out what it's like to sit out in public and offer "free advice", then go ahead. But be sure to have this book handy. It's a great thing to recommend to passersby.
4. Copy the Copyright page of this book and hand it out to people as a grass roots advertising effort to promote the positive thinking this book creates.
5. Approach universities and colleges and suggest to them that you will help improve their ratings and standards by putting up infinity awareness raising posters (see page 55) above classroom boards and in other highly visible areas. Give a small lecture and create new contacts with impressed students and faculty.
6. If you are really wealthy and would like to help the goal of The Infinity Society to promote wisdom through disseminating the concept of infinity, then contact us.
7. Organize "Infinity Days" for the promotion of wisdom, love, peace, prosperity, non-violence, tolerance and scientific exploration.
8. Buy more and more copies of this book and give them as gifts to your friends, family, relatives, people you wish to influence in government, business and politics.

For my part, as Director of The Infinity Society, I will be working to get huge billboards and tons of posters placed throughout the most frequented areas of the world's major cities and communities.

OTHER THOUGHTS ON INFINITY

Each one of us, each individual being, is surrounded by an entirely different aspect (set) of infinity with a lot in common with those surrounding other individuals. Since our very circumstances affect our condition and thus our personality, it follows that no one individual is exactly like any other individual throughout infinity! We are infinitely unique!

Some things are probably relatively more infinite than others. For example, the ratio (number) of stars to galaxies, and the number of planets without life to those with life. But, then again, this is like saying there are more oranges than apples. So, this must mean that infinity is not only a matter of quantity but also quality!

To think about infinity is far from the useless waste of time that many seem to think. In fact it is the most important means to thinking and living wisely!

Theories like that of The Big Bang and Great Crunch is not disproof of infinity. In fact, the generally accepted theory is that there are an infinite number of universes, somehow connected (similar to infinite fractals).

Wisdom is the ability to apply knowledge to improve the overall conditions of life, so as to maintain the health of the brains which hold the minds that seek to understand life, existence and the infinite. Wisdom is born of the infinite and seeks the mysteries of the infinite. Wisdom and infinity are inseparable.

Some of the world's greatest inventors, discoverers, scientists and thinkers thought about infinity regularly. Nevertheless, I am a bit surprised to realize that none of them realized the need to make infinity known to as many people as possible. Perhaps there are different levels of understanding infinity and I have reached a specific breakpoint.

In an infinite reality there can be no absolute point in time and space of creation and therefore there can be no absolute physical creator. That does not mean to say that a non-physical common being or Great Spiritual Soul cannot exist.

Infinity defines a reality in which it is ignorant to assume that just because one has not yet easily found an answer to a certain problem that no answer exists. Infinity means that there are an infinite number of possibilities and that we must use our minds to explore them in theory and consider their trial in reality.

Wise people know that one who is truly able to make the right choices, that is; one who is sufficiently mentally healthy (and thus aware enough), will never deliberately (intentionally) make the wrong choices. Only those who are mentally ill and insufficiently aware think the wrong choice is the right one. But this means that the only choices to be made are between good and better. Being wrong is never a choice. It is the lack of choice. Intentional ill will cannot really exist, for to be intentional one must be truly aware of the choices, and to be truly aware one must be mentally healthy enough. Narrow-minded, short-term oriented, shallow thinking is a form of mental ill health! One is both healthy and wise, or unhealthy and ignorant. One who is ignorant can never be intentional. One who is not intentional can never be free. Free will means taking the right decisions. Thus true evil is a myth.

Infinity defines certain ethics. In a created reality the ethics are that of the creator (i.e. the people who created the idea of the creator). In an infinite space-time continuum the ethics are defined by the logic of reciprocity. In other words, only doing something onto others that one would not mind having done. Of course, reciprocity in its truest form states that "one should only do unto another what the other really wants one to do or one should avoid doing upon the other anything at all". In short, the rule is neither "do as I do" or "do unto others as one would want to be done unto", but "do unto others as they want done, period". Clearly, a rule is only a rule if it is applied mutually to all; otherwise it is not really a rule but a dictum. And dictum's are by definition unfair and unethical. Ethical rules are those rules that serve the best interests of all. Between people there must either be order or chaos, dictatorship, democracy or anarchy. Chaos and anarchy always risks

destroying those involved. Dictatorship always leads to stagnation, which causes poverty and which, in turn, again leads to chaos. Democracy is an ethical order which is meant to protect the rights and freedom of the individual from the rights and freedom of others, and the rights and freedom of the

minority from the rights and freedom of the majority. It is the best possible form of social reciprocity or ethical system for coexistence. The ethics of infinity, being reciprocal, are those which also state that the rights and freedom of a free-living individual human supercede any possible rights of any dependent organism. Ethical rules are the basis of common law, and law is those sets of rules meant to protect the rights and freedom of living individual humans and not dependent living organisms.

Wisdom and tolerance go hand in hand. Restricting self-destructive human behavior by destroying (legally punishing) any individual is unreasonable, i.e. unwise. Restricting self-destructive behavior by eliminating the physical and psychological causes (by treating such behavior as a social disease) is reasonable. Preventing anti-social and thus anti-environmental behavior (destructive, violent behavior) is the responsibility of any democratic government system. Punishing destructive, violent behavior by torture or killing is unethical, as it risks two things; one, the possibility that eventual evidence proves that the tortured or killed person was innocent of the charges (or that the person was most likely innocent), and, two, that it can actually motivate any destructive, violent individual to be more destructive and violent, and to do so in a more clever and evasive way. Those who claim otherwise often state certain statistics. The problem with policies and laws based on statistics alone is that they are likely to be flawed, as the absence of other relevant statistics may easily lead to false conclusions. Furthermore, there is the issue of any unintended consequences that eventually prove that the so-called solution actually exacerbated the given problem and even spawned new problems. Capital and corporal punishment is not only a serious threat to all democratic institutions in any given democracy, but also ineffective in curtailing violent, destructive crime. There are two reasons for this; one, democracies, unlike relatively homogeneous societies (e.g. Saudi Arabia) where the cultural and social norms are altogether uniform, are too diverse to make it easy enough to prove actual, indisputable guilt (which is not to say that innocent people never get killed by the law in non-democracies), and two, most violent, destructive persons are addicted to the excitement of doing things they know might get them killed, and are most likely of the impression that their life is soon over, or that there is no incentive left for them to be law abiding (not to mention the fact that many serious crimes are committed under the influence of chemicals abused or sudden chemical changes in the brain). In any case of murder proven beyond all reasonable doubt, the ethical approach is to isolate the perpetrator and attempt to rehabilitate, if possible (taking care not to mix serious, violent criminals with people whose crimes were not violent in nature). All other punishments should seek to rehabilitate and empower the perpetrator and society at large to behave more ethically in all regards. For it is an irony of most present day legal systems and laws that most people (citizens of average circumstance and wealth, or the poor and disenfranchised) whose direct actions are threatening or harmful to others are severely punished, but those people (citizens who have the power or authority to hire and fire large numbers of people, and who are very wealthy) can do even

more harm, but in a less direct manner, get away without a scratch and even get awarded for any minor charitable efforts they make!

ABOUT THE AUTHOR • AND THE INFINITY SOCIETY

Jean-Pierre Ady Fenyo, once known as the Original New York City Free Advice Man (see: The New Yorker magazine, August 17, 1987.), was born in Washington, D.C. on the 23rd of July 1964. With his parents he traveled throughout the world, some 60 countries in all. During his first twenty years he experienced things few of his generation and social background ever do. This rich international experience helped shape his worldview and develop a deep appreciation and concern for cultural and social diversity. The tragedy and horror of war tore some of the places he visited, others face poverty, crime and corruption, and yet others prove the inestimable social and economic value of tolerance, unity-through-diversity and social and environmental consciousness as a whole.

By the early 1980's J.P. found himself living in New York City, where he began to formulate his

general philosophy. By the Spring of 1987, facing certain personal difficulties, he found himself sitting out in public places and offering people "free advice", as both a form of social protest and philosophical method for social enlightenment. He soon got the attention of the mass media, and became fairly famous. Throughout the roughly eight years he practiced giving free advice thousands of people conversed with him, and thousands more took pictures of him. He also reached out to world class leaders and celebrities by mail or in person, giving advice on all manner of issues, sometimes with impressive results (his peace plan proposal for the Middle East helped break the ice between former enemies).

In 1994 he copyrighted and self-published a small book titled "Infinitism: Secret Key to the Doors of Wisdom". The book found itself in the hands of some of the most influential people in the world. But little is known how much of what they read has influenced their actions. Clearly, unexpected things are beginning to happen.

In 1998 he founded The Infinity Society, whose purpose is to disseminate the concept of infinity the world over.

Thinking about infinity is the key to wisdom, and wisdom is the key to peace and prosperity. - JP Fenyo

About The Infinity Society

The Infinity Society is made up of individual intellectuals united by a mutual goal and ethics, and by a deep respect for individual freedom. Its mutual goal and purpose is none other than to disseminate the concept of infinity, and thus help increase mass inquisitiveness, open-mindedness, wisdom and scientific enlightenment. The Infinity

Society is not a religion, a political organization, a sect, a cult, an unethical pyramid scheme, a business or any other group seeking to exploit the weaknesses of its members or others. Its rules are simple and evident herein. It operates within the norms of international law, observes the United Nations Charter on Human Rights, subscribes to nonviolent methods of social change, champions free speech, and promotes ethics in science, technology and social organization. Our motto: Infinity is reality! Our credo: wisdom, love, peace and prosperity for all humanity.

SUGGESTED READING

1. The Little Prince (Le Petit Prince), written and illustrate by Antoine De Saint-Exupery, 1943.
2. Infinity and The Mind, Rudy Rucker, 1982. Bantam - New Age Books, New York, N.Y. ISBN#: 0-553-23433-1
3. Hope for the Flowers, written/illustrated by Trina Paulus, 1972. LCCN#: 74-179985 Newman Books, Paulist Press, New York, N.Y.
4. To Infinity and Beyond, Eli Maor, 1987. ISBN#: 0-691-02511-8 Princeton University Press, Princeton, New Jersey
5. COSMOS, Carl Sagan, 1980. ISBN#: 0-345-33135-4, Ballantine Books- Science, New York, N.Y.
6. One, Two, Three...INFINITY, George Gamow, 1947, 1961. ISBN#: 0-486-25664-2, Dover Publications, Inc., New York, N.Y.
7. Relativity Visualized, Lewis Carroll Epstein, 1992. ISBN#: 0-935218-05-X. Insight Press, San Francisco, California.
8. The Tao of Pooh, Benjamin Hoff, 1982. ISBN#: 0-14-00.6747-7. Penguin Books.
9. Seven Step To Global Change, Guy De Malac (on Gandhism), 1987.